

எரிந்தது
நூலகமா?
இல்லை -
தாயகம்!

வெளியீடு

அனைத்துலக மனிதஉரிமை சங்கம்

நூல் குறிப்பு

நூலின் பெயர்	: எரிந்தது நூலகமா? இல்லை - தாயகம்!
பொருள்	: கவிதை
ஆசிரியர்	: கவிஞர் க.யுகவண்ணன், மட்டக்களப்பு, ஈழம்.
முதல் பதிப்பு	: 1.06.2018
வெளியீடு	: அனைத்துலக மனிதஉரிமை சங்கம்
Email	: aidhfrance@gmail.com
தொடர்பு எண்	: 0033 145988949,
கைதொலைபேசி எண்	: 0033 758087084
பக்கங்கள்	: 94
தாள்	: 16.8 கிலோ - வெள்ளைத்தாள்
எழுத்து	: 12 புள்ளி
வடிவழகு	: மேம் கிரியேஷன்ஸ், 9884602541
அச்சகம்	: நியூ சாஸ்தா பிரின்டோ கிராபிக்ஸ், கோடம்பாக்கம், சென்னை - 24 044 24811351.

தோள்கொடுக்கும் தடம்

ஈழ விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் யாழ்ப்பாண பொதுநூலக எரிப்பு மறக்க முடியாத நினைவு. தமிழர்களின் அறிவுத்தளத்தின் பெருமையாக பொக்கிசமாக ஆசியாவில் உயர்ந்த அடையாளமாக இலங்கிய நூலகத்தை தொண்ணூறு ஆயிரம் அரும்பெரும் அறிவுக்களஞ்சியத்தோடு சிங்கள பேரினவாத சிந்தனாவாதத்தின் பிதாமகர்களின் நேரடி கட்டளையில் எரித்து பஸ்பமாக்கி தங்கள் இழிகரமான சிந்தனையை இற்றைக்கு 37 ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே வெளிப்படுத்திவிட்டனர். இன்றைக்கு சர்வதேசமயப்பட்டுள்ள ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் செய்தி வலுப்பெற நூலக எரிப்பின் தடங்களை மீட்டுவதும் அதை உலகமயப்படுத்தி பதிவாக்குவதும் வாழும் தமிழர்களின் கடமை என்ற அடிப்படையில் அனைத்துலக மனித உரிமைச்சங்கம் முன்னெடுத்துள்ள பேராளர் மகாநாடும் உலகளாவிய ரீதியில் நடத்தப்பட்ட கவிதை போட்டியும் காலப்பெறுமதியுடையவை என்ற அடிப்படையில் புனித பூமி இணையத்தளம் ஊடக அனுசரணையையும் ஒத்தாசையையும் வழங்குவதில் மனநிறைவு அடைகின்றது.

யாழ்ப்பாண நூலக எரிப்பின் 37வது ஆண்டு நினைவேந்தலில் நிலத்தையும் புலத்தையும் தமிழகத்தையும் இணைத்து நடத்தப்பட்ட கவிதைப்போட்டியில் மூத்த தலைமுறையும் இளைய தலைமுறையும் தங்கள் கருத்துக்களை கவிதைகளாக படைத்துள்ளமை மகிழ்ச்சிக்குரியது. காத்திரமான

அந்த படைப்புக்கள் நூலுருப்பெற்றுள்ளது. இந்த நூல் வரலாற்று ஆவணமாக தமிழர்களின் கைகளிலும் தேடல் உள்ளவர்களிடமும் இருக்கப்போகின்றது. இத்தகைய முயற்சிக்கு உமது தோளையும் கொடுக்கின்றோம். ஈழ நிலத்தில் போர் ஓய்ந்தபோதும் அங்கு கட்டமைக்கப்பட்ட இன அடையாள அழிப்பு நடத்தப்படுகின்றது. அத்தகைய இன அடையாள அழிப்பின் ஆரம்ப புள்ளிகளில் ஒன்றாகவே யாழ்ப்பாண நூலக எரிப்பு காணப்படுகின்றது. அதன் தடங்கள் தமிழர்களின் பயணத்தில் விடியலுக்கு தோள்கொடுக்கும் என்பது எங்கள் நம்பிக்கை.

நன்றி !

கவிஞர் **க.யுகவண்ணன்**

ஆசிரியர்

புனிதபூமி இணையத்தளம்

மட்டக்களப்பு, ஈழம்

தாயகத்தை தாங்கும் பணி

தமிழின அழிப்பு வரலாற்றில் ஆறாவடுவாக எழுந்துவிட்ட யாழ்ப்பாணப் பொதுநூலக எரிப்பின் 37வது ஆண்டு நினைவினை எவ்வாறு இம்முறை நினைவேந்துவது தொடர்பில் சிந்தித்தபோது 2009ன் பின் சர்வதேச பரப்பில் எமது நிலத்தின் விடுதலையை விரைவுபடுத்தும் பணிகளில் கட்டமைக்கப்பட்ட இன அடையாள அழிப்பின் பங்கு முதன்மையானது என்ற வகையில் நூலக எரிப்பின் வரலாற்று வகிபாகத்தை இம்முறை உலகளாவிய ரீதியில் பதியமிட்டு அதன் பிரக்ஞை பூர்வ வெளிப்பாட்டை ஆவணப்படுத்தும் நோக்குடன் பேராளர்களை இணைக்கும் சங்கமத்தை செய்வதற்கு தீர்மானித்தோம். எவ்வாறு யாழ் நூலக எரிப்பின் விளைவுகள் தமிழ் இளைஞர்கள் மத்தியில் புரட்சிகர சிந்தனையில் பொறியாகி கிளர்ந்து விடுதலைப்பேராட்டத்தின் ஊக்கியாக அமைந்ததோ. நூலக எரிப்பின் நினைவுகளும் நந்திக்கடலில் மௌனிக்கப்பட்ட ஈழ விடுதலைப்பேராட்டத்தின் நீட்சியான அடுத்த கட்ட பயணத்தின் காத்திரமான பங்கை ஆற்றும் என்ற நம்பிக்கையில் எரிந்தது நூலகமா இல்லை தாயகம் என்ற தலைப்பில் ஒரு உலகளாவிய கவிதைப்படைப்பாக்க போட்டியொன்றை நடத்த தீர்மானித்ததுடன் அவற்றில் பெறப்படும் படைப்புக்களை நூலுருவாக்கம் செய்வதும் என்று முடிவெடுத்தோம். அது செயல்வடிவம் பெறுகின்றது.

இது புலத்தையும் நிலத்தையும் தமிழகத்தையும் யாழ் நூலக எரிப்பின் நினைவேந்தல் என்ற ஒரு மையத்தில் இணைத்ததுடன் வரலாற்றை தரிசித்தவர்களையும் வரலாற்றை தலைமுறைகள்

ஊடாக அறிந்துகொண்டவர்களை வரலாற்றை சந்ததிகளுக்கு கையளிக்க நினைக்கிறவர்களையும் ஒரு புள்ளியில் சந்திக்கவைக்க முயன்றுள்ளோம். இந்த முயற்சிக்கு காலப்பெறுமதியுணர்ந்தும் இனஉணர்வுடனும் மனதாபிமானத்துடனும் இணைந்துகொண்ட அனைத்து தமிழின உணர்வாளர்கள் பேராளர்களுக்கு எமது நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

இன்றைக்கும் ஈழத்தில் கட்டமைக்கப்பட்ட இன அடையாள அழிப்பு தொடர்கிறது. முள்ளிவாய்க்காலின் பின் ஈழத்தில் அமைதி நிலவுகின்றது என்ற ஒரு பொய்த்தோற்றத்தை ஆக்கிமிப்பாளர்கள் ஏற்படுத்த முனைகின்றார்கள். அபிவிருத்தி என்ற போர்வையில் போரில் தமது சகலபொருளாதார வலுவையும் உழைப்பாளர்களையும் இழந்துவிட்ட இனத்தை அதன் வறுமையை பயன்படுத்தி திட்டமிட்டவகையில் தமது வலைகளுக்குள் சிக்கவைத்து மக்களின் விடுதலைபற்றிய சிந்தனை ஓட்டத்தில் திசை திருப்புதல்களை செய்வதற்கு சிறீலங்கா அரசாங்கம் தனது பல்வேறு கட்டமைப்புக்களை போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் செயல்படவைத்துள்ளது. அதன்மூலம் கட்டமைக்கப்பட்ட இன அடையாள அழிப்பு அமைதியான நடந்தேறுகின்றது. இந்த ஆபத்தான காலகட்டத்தில்தான் நாம் கடந்த எழுபது ஆண்டுகளாக தமிழர்கள் மீது நிகழ்த்தப்பட்ட கட்டமைக்கப்பட்ட இன அடையாள அழிப்பு நினைவேந்தல்களை வீரியம்மிக்க பேசுபொருளாக மாற்றவேண்டிய தேவை உணரப்பட்டுள்ளது. அதன் வெளிப்பாடே இந்த அறுவடைகள். இதை செயல்வடிமாக்க தோள்கொடுத்தவர்களுக்கு நன்றி சொல்கிறோம். இந்த படைப்புக்களை நூலுருவாக்கம் செய்ய உதவியவர்களை காலக்கடமையாளர்களாக கருதுகின்றோம்.

நன்றி.

**அனைத்துலக மனிதஉரிமை சங்கம்,
மருதைய்யா லோகநாதன் (கஜன்)**

பிரெஞ்சு

உணர்ச்சிக் கவிஞரின் வாழ்த்துரை

'பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன்புகழிலே கிடந்து சங்கத் திருப்பிலே இருந்து வைகை ஏட்டிலே தவழ்ந்த பேதை நெருப்பிலே நின்றுகற்றோர் நினைவிலே நடந்தோரேன மருப்பிலே பயின்றபாவை மருங்கிலே வளருகின்றாள்!'

- இது பழம்பாடல்

சமணர்கள் கி.பி.7 ஆம் நூற்றாண்டில் திருஞான சம்பந்தருடைய ஏட்டை நெருப்பிலே போட்டார்கள்.

புத்தர்கள் 1981 இல் தமிழ் நூல்கள் நிறைந்திருந்த யாழ் நூலகத்தைத் தீயிட்டெரித்தார்கள்.

சிங்கள - புத்த இனவெறியர்கள் தமிழின அழிப்பின் ஒரு கூறாகவே யாழ் நூலகத்தைச் சிதைத்தார்கள்.

அறிவாற்றலே ஒரு தேசிய இனத்தின் அடிப்படை - ஆணியேவர் என்பதை அறிந்தே இன அழிப்பாளர்கள் அனைத்துலகிலும் 'இன அழிப்பை' அரங்கேற்றியிருக்கிறார்கள்.

பங்களாதேஷ் விடுதலைப் போரின் போது இனவெறிப் பாகிஸ்தானியப் படைகள், வங்காள இனத்தினரிடையே வாழ்ந்த படித்தவர்களை அறிஞர்களை - புலவர்களையே முதலில் பலிகொண்டன.

தொண்ணூறாயிரம் நூல்கள் கொண்ட யாழ் நூலகத்தின் மீதான தீவைப்பு - தொல்புகழ் கொண்ட தமிழீழத் தாயகத்தின் மீது தொடுக்கப்பட்ட போரேயாகும்.

ஒடுக்குமுறை வெறியர்களான புத்த - சிங்களவர்கள் நமது நூலகத்தை எரித்ததோடு ஒதுங்கிவிடவில்லை - ஓய்ந்துவிடவில்லை.

இலக்கிய மாமேதைகளான வள்ளுவருக்கும் - ஓளவையாருக்கும் யாழ் மக்கள் நிறுவிய சிலைகளை இடித்துத் தகர்த்தார்கள்.

உடுக்கை இசை - நாதஸ்வரம் - தவில் - காவடி ஆட்டம் - நாட்டியம் - தேவாரத் தமிழ் நிகழும் முன்னூற்றுக்கும் அதிகமான சைவக் கோயில்களைக் குண்டு வீசி உடைத்தெறிந்தார்கள்.

கொடிய புத்த - சிங்கள இனவெறி அரசின் யாழ் நூலக எரிப்பையும் - கொட்டத்தையும் எதிர்த்துத்தான், 'எரிந்தது நூலகமா? இல்லை - தாயகம்!' என்னும் தலைப்பில் ஈழகத்திலும் - தமிழ்நாட்டிலும் - வெளிநாடுகளிலும் வாழும் இலக்கியர்கள் இந்நூலில் நெருப்பை அள்ளிக் கொட்டியிருக்கிறார்கள்.

நூலகம் எரிக்கப்பட்டு முப்பத்தேழு ஆண்டுகள் கழிந்தபின்னும் - நூர்ந்து தணியாத தமிழர் மண்பற்றினை எண்ணி நூறு வலிமை பெறுகிறேன்.

உரிமைப்போர் வெல்லும்வரை தமிழீழம் விழித்தே இருக்கும் என்பது உறுதி.

எரியுண்ட யாழ் நூலகம் குறித்து இலக்கியம் செய்த ஒவ்வொரு எழுதுகோலையும் வணங்குகிறேன்.

இனவெறி கொண்டு யாழ் நூலகத்தை எரித்தழித்த சிங்களவனிடம் நான் சொல்ல விரும்புவது இதுதான்;

யாழ் நூலகம் காலம் காலமாக எங்களுக்கு ஊட்டிய உணர்ச்சியை விட - யாழ் நூலகத்தை எரித்து நீ ஊட்டிய உணர்ச்சி மிக மிகப் பெரிது.

நெருப்பை நூலகத்தில் நீ வைக்கவில்லை - எங்கள் நெஞ்சில் வைத்திருக்கிறாய்.

போராடுவோம்.

'உணர்ச்சிக் கவிஞர்'

காசி ஆனந்தன்

ஈழம்

இலக்கியப் புந்தோட்டத்தின் சார்பாக வாழ்த்துரை

திணைத்துணை நன்றி செய்யினும்
பணைத்துணையாக் கொள்வார் பயன் தெரிவார்!

ஒருவர் செய்யும் திணையளவு நன்மையைக்கூட அதனால் பயன்பெறும் நன்றியுள்ளவர் பல்வேறு வகையில் பயன்படக்கூடிய பணையின் அளவாகக் கருதுவர்! இக்குறளின் பொருளைப்போல் எங்கள் குழுமத்தின் வாயிலாக யாழ் பொதுசன நூலக எரிப்பின் எரியும் நினைவுகளை நினைவுகூறும் வகையில் மாபெரும் கவிதைப்போட்டியினை நடத்த வாய்ப்பளித்த அனைத்துலக மனிதஉரிமை சங்கத்திற்கு எங்கள் மனமார்ந்த நன்றிகளையும் வாழ்த்துகளையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்!

நூலகம் என்பது ஒவ்வொரு மனிதனின் சிந்தையினை ஊக்குவித்து பகுத்தறிவினை உற்பத்தி செய்யும் ஒருதாயின் கருவறையைப் போன்றது!

அப்படிப்பட்டதாயின் கருவறை பற்றி எரிந்ததில் எத்தனை எத்தனையாயிரக் கைக்குழந்தைகளான நூல்கள் எனும் பொக்கிசங்கள் கருகிய வேதனைகளை சொல்லி மாளாது!

இனஅழிப்பின் ஆணிவேர் எதுவென்று தெரிந்தே இனவாத அகோரிகள் தங்கள் மனிதம் மறந்துபோய் தமிழனின் தாயகத்தினை எரித்து தங்கள் பசியைத் தீர்த்துக்கொண்டனர். காலம் காலமாக இந்த மாபெரும் துரோகம் மறக்கமுடியாது. அது வடுவாகவே தொடரும் என்பது எம்தமிழர் உள்ளங்களில் உறுதியாகிவிட்டது!

எத்தனை யுகங்கள் ஆனாலும் ஒவ்வொரு தமிழனையும் இந்நிகழ்வை மறக்கமுடியா வண்ணம் மாபெரும் இக்கவிதைப் போட்டியின் வாயிலாக தமிழன் உள்ளத்திலுள்ள உணர்வுகள் இன்னும் தீப்பிழம்பாக கொதித்துக் கொண்டிருப்பதை ஒவ்வொரு கவிதையின் மூலம் உணரலாம்!

பலதேசங்களிலும் இருந்து தங்கள் உணர்வுகளை எரியும் தீயாக எழுத்தின் கவிவரிகளை விதைத்துப்போன தமிழ் கவிஞர்களிடம் ஆழமான உணர்வுகளை நாம் நடாத்திய இந்நூலிற்கான கவிதை போட்டியில் காணமுடிந்தது. பலநூறு கவிதைகள் பலதேசங்களிலிருந்தும் யாழ் நூலக எரிப்பின் உணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்பி கேள்வி கேட்டிருந்ததது. அதில் இந்நூலில் இடம்பெற்றிருக்கும் 37 கவிஞர்களும் மிகச்சிறப்பான முறையில் தங்கள் வரிகளைத் தொடுத்து பல உரிமைகளைத் தட்டிக்கேட்டும், எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு மாபெரும் இன அழிப்பின் வரலாற்றினை எடுத்தியம்பும் வரிகளாகவும் விதைத்துச் சென்றுள்ளனர் என்பதை நாம் பெருமையோடு தெரிவிக்கின்றோம். இப்படிப்பட்ட மாபெரும் கவிதைப் போட்டியினை நடத்த வாய்ப்பளித்த உலக மனித உரிமை சங்கத்திற்கு என்றென்றும் நன்றியுரைத்தவர்களாக இலக்கியப் பூந்தோட்டத்தின் நிருவனரும் தலைவருமாகிய நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்! மேலும் இதைச் சிறப்பாக நடத்த உணர்வோடு செயல்பட்ட மூன்று நடுவர்களுக்கும் (கவிமணி பாயிலா, ஜீவதாஸ் மேக்சன், குகாந்தன்) மேலும் சிறப்பு நடுவராக பயணித்த வரலாற்றுக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் ஐயா அவர்களுக்கும் வாழ்த்துக்களும், நன்றிகளும் உரித்தாகட்டும். தமிழன் வாழவும் தமிழனின் எழுத்துக்கள் வாழவும், தமிழின உணர்வுகள் உயிரோட்டமாக நிலைத்து நிற்கவும் எமது இலக்கியப் பூந்தோட்டம் என்றும் தமிழரோடு மதங்களைக் கடந்து கைகொடுத்துப் பயணிக்கும் என்பதை உறுதியோடு தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

ஒவ்வொரு வருடமும் இதேபோல் மாபெரும் கவிதைப் போட்டிகளை அரங்கேற்றி எம் தமிழருக்கான உணர்வுகளைத் தட்டிக்கேட்கவும் வரலாற்று நிகழ்வுகளை கவிதைகள் மற்றும் கட்டுரைகள் மூலம் ஏற்படுத்தவும் வேண்டுவதோடு, இந்நிகழ்விற்கான போட்டியில் கலந்துகொண்ட அனைத்து கவிஞர்களுக்கும் மேலும் இந்நூலில் இடம்பெறும் வெற்றிக் கவிதைகளுக்கான கவிஞர்களுக்கும் எம் இதயம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். நிச்சயமாக இந்நூல் வரலாற்றில் காலம்காலமாக பலர்மனதில் யாழ் நூலக எரிப்பின் நிகழ்வுகளை நினைவுபடுத்திக் கொண்டே இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இக்கவிதைகளைப் படிக்கப்போகும் அனைத்து உணர்வுள்ள தமிழர்களுக்கும் எம் குழுமத்தின் சார்பாக வாழ்த்துக்கள் உண்டாகட்டும். என்றும் வீரத்தோடும் விவேகத்தோடும் உயர்ந்த கல்வியறிவுகளைக் கொண்ட உன்னதமான இனமாக எம் தமிழினம் நீடுழி வாழட்டும்.

இவண்

இலக்கியப் பூந்தோட்டம் குழும நிர்வாகம்

நிறுவனர் :

கவிஞர் **ஜே.ஜம்ஷத்**

தாராபுரம்

மன்னார் (புத்தளம்), ஈழம்.

0094756758888

இலக்கியப் பூந்தோட்டத்தின் சார்பாக வாழ்த்துரை

எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழ் என்று சங்கே நீ முழங்கு!!
யாழ் பொதுசன நூலக எரிப்பின் எரியும் நினைவுகளாக
அனைத்துலக மனித உரிமைச் சங்கம் நடத்தும் இலக்கியப்
பூந்தோட்டத்தின் மாபெரும் கவிதைப் போட்டியினை உளமாற வாழ்த்தி
வரவேற்புரைக்கின்றேன்!

37 வருடங்களுக்கு முன்னர்
பற்ற வைத்த நெருப்பின் கங்குகள்
இன்று வரை கனன்று கொண்டிருக்கின்றது
எரியும் நினைவுகளாக!
எரித்தது நூலகம் அல்ல
எம் தாய் தமிழின் இல்லறச் சோலை!!
மறக்க முடியா சுவடுகள் தந்த
நீளும் கடல் வழிச் சாலை!

பொங்கி எழு தமிழா!
கரை புரண்டோட்டும்
எம் தமிழ் மொழியின் பெருமை!!

முதல் உயிர் முளைத்த நாள் முதல்
கடைசி உயிர் மறையும் நாள் வரை
காற்றின் ஓசையும்!
கடலின் அலையும் ஓயாமல் எம் தமிழின் புகழ் பாடும்!!

எரிக்க எரிக்க
அழிக்க அழிக்க
ஒவ்வொரு வித்துக்களிலும் முளைக்கும்
எம் தமிழின் எழுச்சி எரிமலைகள்!!

ஒவ்வொரு தமிழனின் இரத்த அணுக்களிலும்
எரித்த புத்தகங்களின் பக்கங்கள்
உதிரங்களாக மாறி உருமாறும்!!

37 ஆண்டுகள் கழித்தும் எரித்த முத்துக்களின்
நெருப்பு ஜுவாலைகளின் அனல்
இன்றும் சுடுவதைப் போல!

பிரபஞ்சம் முடியும் வரையிலும் நெருப்புக் கவளங்கள் எரியும்
நினைவுகளாக தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும்!!
காலத்தில் அழியா எம் தமிழ் மொழியின் அக்னிச் சிறகுகள்
சிறகடித்துப் பறந்து கொண்டிருக்கும்!!

ஈவு இரக்கமின்றி
வஞ்சித்து எரித்த யாழ் நூலகத்தின்
சிறப்புகளை இவ் வையகமும்
நினைவு கூர்ந்து
உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புகள்
கவிதைகளாக படையெடுக்கும்!!

ஒவ்வொரு கவிஞனின் பேனா முனைகளும் சிதைந்துபோன
புத்தகங்களை மீட்டெடுக்கும்!!

என்பதை இங்கே ஆதங்கத்தை
வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறேன்!!

நம் தமிழ்மொழி மேல் கொண்டுள்ள காதலும் நேசமும்
மூச்சுக் காற்றாய் ஒவ்வொரு தமிழனுக்குள்ளேயும்
சுவாசங்களாய் இருக்கும் என்பதற்கு
எம் பாவேந்தரின் வரிகள் இங்கே நினைவுக்கு வருகிறது!
இனிமைத் தமிழ்மொழி எமது: எமக்
கின்பந் தரும் படி வாய்த்த நல் அமுது:
கனியைப் பிழிந்திட்ட சாறு: எங்கள்
கதியில் உயர்ந்திட யாம் பெற்ற பேறு!
தனிமைச் சுவையுள்ள சொல்லை: எங்கள் தமிழினும்
வேறங்கும் கண்டதில்லை!!

இனிமை கொண்ட நம் தமிழ் மொழி வளரும் தலைமுறைகளுக்கும்
இதே பற்றுணர்வும் மறந்திட முடியாத எரியும் நினைவுகளும்
உணர்வுப் பூர்வமாக இருந்திட வேண்டுகிறேன்!!

வாழ்த்துகள் என்றென்றும்

இலக்கியப் பூந்தோட்டத் தலைவர்
கவிதாயினி ரகுல் நிஷா.

பினாங், மலேசியா

நடுவர் கவிமணியின் வாழ்த்துரை

எரிந்தது நூலகமா?
இல்லை தாயகமா?
இழந்தது வாழ்வியலா?
இல்லை வரலாறா?

அழிந்தது தமிழினமா?
இல்லை தத்துவமா?
நடந்ததைப் பகன்றிடவே
நலந்தரும் போட்டியென்றே

கடந்ததை உரைத்திடுவீர்!
கவிதையில் வடித்திடுவீர்!!
அழித்ததை நினைத்திடுவீர்!
அகிலமது உணர்ந்திடவே!!

எரிந்தது நூல்கள் மட்டுமல்ல..
என் இன வரலாறும் தானே..!
இழந்தது காகிதங்கள் மட்டுமல்ல..
அறிஞர்கள் பலரின் உழைப்பு தானே!!

அத்தனையும் நினைத்திடவே..
அற்புதப் போட்டியும் ஒன்றை..
கற்றுணர் அறிஞர்களை உசுப்பி..
கவிதைகள் வடிக்க வைத்தீர்!

இலக்கியப் பூந்தோட்டமதனை
இருவிழி எனப் போற்றிடவே..
கலக்கிடும் கவிதை உலகின்
கவனமதில் நீர் பதிந்தீர்!!

வான் மழைப் பொய்த்தாலும்
தான் மழைப் பொய்க்காத
கவிமழைக் குழுமம் என்றே
கலையுலகில் வளர்க நீவீர்!!!

இயல் இசை நாடகம் என்ற
இதந்தரும் தமிழர் வாழ்வை
கயல் வில் புலியெனவே
கவினுற ஆண்ட மூவேந்தர் போலே

முத்தமிழ் வளர்க்கும் எங்கள்
முக்கனி போல் சுவைக்கும்

இலக்கியப் பூந்தோட்டம்தன்னை
பொற்றமிழ் சொல்லெடுத்து
போற்றி போற்றி என வாழ்த்துகிறேன்!!

அத்தனையையும் உணர்வோடு
எங்கள் உரிமையென முன்னெடுத்த
அனைத்துலக மனித உரிமை
சங்கத்திற்கு பலகோடி நன்றிகளும் வாழ்த்துக்களும் !

கவிமணி கவிநுட்பம் (பாயிஸா)

நடுவர் குகாந்தன் வாழ்த்துரை

அனைத்துலக கவிகளுக்கும் என் இனிய வணக்கங்கள்!

எரிந்தது நூலகமா! இல்லை - தாயகம்!

எனும் தலைப்பிலே நூற்றுக் கணக்கான கவிஞர்கள் கவிதாயினிகள் மிகவும் உணர்வு பூர்வமாக தலைப்பிற்கேற்ப கவிதைகளை படைத்திருந்தார்கள்;

இது வெறுமனே நடாத்தப்பட்ட போட்டியாக கருத முடியாது சுமார் முப்பத்து ஏழு ஆண்டுகளின் நினைவு அதன் வலி அன்று யாழ் நூலக உருவாக்கத்திற்கு பாடு பட்டவர்களுக்கே தெரியும் இன்று கருகிய நூலகத்தின் வாசனையினை நுகர்ந்த எமக்கு எவ்வளவு கோபம் கலந்த உணர்வு கரை புரளுகிறதோ அதை விட பன் மடங்கு அன்றைய ஸ்தாபர்கள் அனுபவித்திருப்பார்கள் அதனை கருத்தில் கொண்டே இன்றைய தலை முறையினர்

அந்த துக்ககரமான சம்பவத்தை உணரும் விதமாக இந்தப் போட்டியானது உலகளாவிய ரீதியில் இடம் பெற்றது இப் போட்டியின் சிறப்பு நடுவர் புரட்சிக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் ஐயா அவர்களோடு இணைந்து நடுவராக கடமை புரிந்ததில் நிறைந்த மகிழ்வடைந்தேன் அதன் பிரகாரம் நிகழ்வினை இனிதே நடாத்திய முக நூல் குழுவும் அதன் நிர்வாகிகள் பிரான்ஸ் நாட்டில் இருக்கின்ற நிகழ்வின் அனைத்துலக மனித உரிமை சங்கம் மற்றும் கவிதைப் போட்டியில் பங்கு பற்றிய வெற்றியீட்டிய அனைத்து கவிஞர்களுக்கும் என் மனம் நிறைந்த இனிதான நல் வாழ்த்துகளும் வணக்கங்களும் உரித்தாகட்டும்

தொடர்ந்தும் ஈழத்தின் அவலங்களை உலகிற்கு உணர்த்தும் கவிதைப் போட்டிகள் பலவும் இடம்பெற வேண்டு மென்பதே எனது அவா.

இச்சந்தர்ப்பத்தினை நல்கிய இலக்கிய பூந்தோட்டம் குழுமத்திற்கும் நிர்வாகிகளிற்கும் ஒருங்கிணைப்பு குழுவினர்க்கும் மனம் நிறைந்த மகிழ்வான நன்றிகள்.

"வாழ்க தமிழ்"

அன்புடன்
கவிஞர் **குகாந்தன்**
வெல்லாவெளி,
மட்டக்களப்பு,
ஈழம்

நடுவர் மேக்சன் வாழ்த்துரை

வரலாற்றில் சுடும் நினைவுகளோடு ஆழ்மனப்பரப்பில் வியாபித்தெழுந்து மறைக்கப்படவோ மாறிவிடவோ முடிந்திடாத கல்வெட்டுச் சிதறல்களை அக்கினிச்சாயம் பூசி ஆறாத சுவடின் அடிகளின் பதமாகவும் அடுக்குகளின் காகிதச்சித்திரங்களாகவும் மீட்டி காவியச் சரிந்திரங்களை மீண்டும் நினைவுபடுத்திய ஓர் அற்புதமான தருணமாய் சீறிப்பாய்ந்த அதாவது எரிந்தது நூலகமா இல்லை தாயகம்! எனும் கவிதைப்போட்டி அமைந்தது என்பது என் எண்ணப்பரப்பில் எழும் ஆளுமைத்தீயின் திண்ணம் செந்தமிழ் மூச்சினில் செந்தணல் பேச்சாக செங்களப்போரினில் செம்மலைத்துகளின் உச்சியில் செம்மொழித்தாயின் முகையாக மலர்ந்திட்ட மொட்டுகளை கந்தகத்தில் கரிக்கியெறிந்த காதையர் கூட்டங்களை கவிவரி அடுக்குகள் கொண்டு எழுச்சியோடு புரட்சிசெய்த அற்புத பாக்களை தொடுத்து உயிரூட்டிய கவிஆளுமை கண்டு வியக்கிறேன்.

தமிழ்த்தாயின் வித்துக்களாய் எம் மனப்பிரதியில் ஒருமித்த பெரும்புயற்காற்றின் பொறியில் சிக்கிடாது பூகம்பமே வீறுகொண்டெழுமளவில் மதம் தாண்டிய மனிதம் அணிந்த ஓர் அணிவகுப்பின் போராட்டமாகவே நூலகத்தின் மேன்மைதனை சிறப்பியல்போடு அனைவரும் எழுதியிருந்ததை கண்டு எம் தமிழன்னை தாயகத்தை மேன்மையோடு முத்தமிடுகிறாள் என்பதில் இரட்டிப்பு ஆனந்தமே.

இப்போட்டியில் எம்தாயக உணர்வுடைய உணர்ச்சிக் கவியாளுமை கொண்ட அப்பா காசியானந்தன் அவர்களோடு நடுவர் பணியாற்றியமை என் தமிழுக்குள் தவழும் என் கவிக்கிறுக்குகளுக்குக் கிடைத்த ஓர் அங்கீகாரம் என்றே கருதுகிறேன் நாளும் தாயக நினைவுகளுடன் தவழ்த்துடிக்கும் என்போன்ற வளரும் பிள்ளைகளுக்கு ஊக்கமும் ஆதரவும் அள்ளித்தரும் தமிழ்த்தாயின் குழந்தைகள் அனைவருக்கும் என் அகம் நிறைந்த பணிவான வணக்கங்கள்.

இயற்கையின் துணையோடு படரும் முகில்களில் பட்டாம்பூச்சியிடம் சிறகை வாங்கி மெல்லப்பறந்து இலைகளையள்ளி ஆடைகளாக்கி காற்றின் வருடலின் மெல்லிடை மனம்கொண்ட அழகிய நினைவுகளோடு விண்மீன்களைப்பிடித்து வெளிச்சங்களாக்கி பறவைகளின் கீச்சங்களோடு ஈழமண்ணின் வளம்நிறைந்திட்ட வரவேற்போடு பெரும் எதிர்பார்ப்பிலான இப்போட்டியினை தலைமைதாங்கி தன்னுணர்வை மதித்து தாயகத்தின் வரலாற்றுப் பார்வையை மீண்டுமோர் விதமாக ஏர் சுவட்டில் ஏற்றும் பிரான்ஸ் அமைப்பின் அனைத்துலக மனித உரிமை சங்கத்தின் உணர்வுகளை என் வன்னியூர் மண்ணில் தவழும் குருதித்தீயின் உறுதிகொண்டு பரிதிபோல் இளம் வெதுவெதுப்பான சூட்டில் சற்றே காய்ந்து விடுகிறேன் தமிழனாக.

இப்போட்டியினை ஒருங்கிணைத்து சீரான முறையில் நடாத்திய இலக்கியப் பூந்தோட்ட குழும அமைப்பிற்கு அன்பு நிறைந்த நன்றிகளோடு கவிபுனைந்த அனைத்து கவி அன்பு காவியர்களுக்கும் இதை தலைமையோடு தாயகத்தினை எம் நாளைய சந்ததிக்கு சரித்தம் தீட்டிய பிரான்ஸ் அமைப்பின் அனைத்துலக மனிதஉரிமை சங்கத்தின் அமைப்பிற்கும் நன்றிகளோடு போட்டி என்பதை குறிப்பாக எண்ணிடாமல் போராட்ட சூழ்நிலையில் எரித்து எறிந்திட்ட வரலாற்று நினைவுகளின் பொக்கிசமாகவே கவிகொண்டு களம் கண்ட அனைவருக்கும் மேன்மை நிறைந்த அன்புகளை அகத்தில் நிறைப்பதையென்றி ஆனந்தம் கொள்வதில் பெருமிதம்.

இவ்நூலானது உலக வரலாற்றில் முக்கியமான இடத்திற்கு சொந்தமாகும் என்பது குருதியோடிணைந்த உறுதி.

நடுவர் வாய்ப்பளித்த தலைமைக்கு தலைசாய்த்த உணர்வின் வணக்கத்தோடு விடைபெறும் நான் செந்தணல் எனை எரித்திடும்முன் செந்தணல் கொண்டெழ வன்னித்தாய் வீரத்தோடு ஈன்ற மகன் உங்களில் ஒருவன்

வன்னியூர் கிறுக்கன்
கவிஞர் **ஜீவதாஸ் மேக்சன்**
கிளிநொச்சி, அக்கராயன் குளம், ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து எண்பத்து ஒன்று
 ஆனி மாதத்தின் ஆரம்பம் அன்று
 பூர்வீகத் தமிழன் புத்தகம் யாவும்
 புகையாகி மேகத்தில் புணர்வது கண்டு
 பேணிக் காத்த பெருமைகள் இழந்து
 பெருமூச்சு விட்டுப் புலம்பினோம் நின்று

ஆதித் தமிழன் அடையாளம் யாவையும்
 அந்நியத் துரோகம் அழித்திட எண்ணி
 ஆழியை விஞ்சிய அன்னைத் தமிழை
 அக்கினி கொண்டே எரித்திட முயன்றீர்
 சாம்பலாய்ப் போனது நூலகம் அல்ல
 சரித்திரம் கூறிய தாயகம் அன்றோ

பண்டைத் தமிழர் பண்பாட்டுச் சுவடியும்
 சாதனைத் தமிழர் சான்றுகள் பலதையும்
 சாம்பலாய் மாற்றியே சாதனை கண்டீர்
 சாத்தியே கதவையும் தாழினை இட்டீர்
 தீயிலே எரிந்த தீராத வலியால்
 தாயான தமிழின் சாபமும் பெற்றீர்

கருகிய எழுத்துக்கள் காற்றிலே கலந்து
 கர்ப்புடைத் தாய்மார் சுவாசத்தில் நுழைந்து
 காவியம் படைத்துக் காட்டுவேன் என்று
 கவிஞனாய்க் கலைஞனாய் கருவிலே உதித்து
 காவலன் ஆகியே தமிழிற்கு இன்று
 காலடி பதித்தே காப்பதைக் காண்பீர்

வஞ்சகம் தீர்க்க வாழ்ந்திடு என்றே
பிஞ்சுகள் மனதில் பெருக்கிட மாட்டோம்
அஞ்சுதல் பணிதல் அழுதிடல் ஏங்கல்
கொஞ்சமும் இன்றிக் கூறிடுவோம் நாம்
நெஞ்சிலே ஊறிய சுந்தரத் தமிழை
செந்தழல் கொண்டு சிதைப்பது கடினம்

கவிஞர் **அ.மயூறன்**

பலாச்சோலை

மட்டுநகர், ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

தமிழ்ச் சுவடுகளின் அடையாளம்.
 அனலுக்கு இரையானதில்..
 எங்கள் ஐம்புலனும் ஊனம்.
 தமிழ்ப் பெருமை பேசியநூலகம்.
 தாய் உணர்வை உணர்த்திய தாயகம்

சேகரித்த நூல்கள் தமிழ் முத்துக்கள்.
 சோகம் தந்து போனதே கண்ணீரில்.
 தீ எரிப்பில் அழிந்த நூல்கள்..
 கண்ணைத் தழுவியதமிழ் அரும்புகள்
 கனவாகிப் போனதே காணாமல்..

வாசிப்பில் அடிமையாக்கும் நூல்களே.
 சுவாசிப்பில் முழுமையாக்கும் வேர்களே.
 சுவாசம் என்று உணர்ந்தால் உயிர்களே .
 நேசிப்பதால் நூலகமும் சுவாசப்பைகளே..

வாசகசாலையில் கற்றிடும் அறிவு..
 பாடசாலையில் நாம் கற்பதும் அரிது.
 பாமரன் கூட நுழைந்திடும் கதவு.
 நூலகம் போல ஏது.
 நல்ல அறிவை வளர்க்கும் உறவு

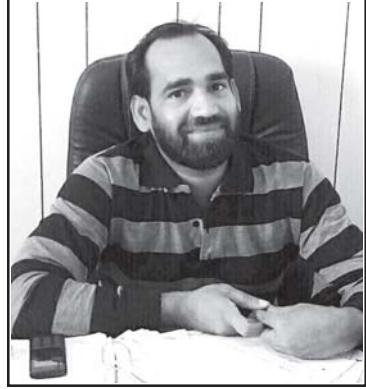
கற்ற கல்வி மறப்பதில்லை என்றும்.
 நூலகம் அறிவைப் பெறும் கோயில் .
 மறுக்க முடியாது திண்ணம்..
 சுட்டெரித்த நூலகம்..
 தமிழ்த் தாய் பெற்றெடுத்த..
 ஈழத் தமிழர்களின் வையகம்..

ஆவணம் என்பது
அழியாத ஒன்று..
அறிவைப் போதித்த நூலகம்.
யாழின் தாயகத் தொண்டு..
கருகிய நூல்கள் காவியப் படைப்பு..
கண்ணீர் தருகிறது அதன் இழப்பு.

வேதனை என்பது யாழினைக் கொண்டதோ..
வேதங்கள் சொன்னதை யார் கொன்றதோ..
பாரினில் கற்பவை நூலினைக் கொண்டதே..
பாவிகள் செய்தவை வேதனைக் குரியதே..

கவிஞர் **கவித்தென்றல்**,
ஏனூர், ஈழம்.

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

கற்றல் நித்தம் கற்பித்தல் என்றே
கற்றவர் யாவரும் கருத்தும் உரைப்பார்
காற்றில் சுற்றும் காகிதம் போன்றே
காற்பங்கு உழைப்பில் கல்வியும் வளர்ப்பார்

செல்லும் வழியில் செதுக்கிடும் சிற்பமாய்
செல்லப்பா இயற்றியச் செல்வமே நூலகம்
சேர்ந்தனர் விரைவில் சேவையும் ஆற்றவே
சேமித்த நூல்களும் சேர்த்தே மாந்தரும்

மூன்றே ஆண்டுகள் முளைத்ததே பொக்கிசம்
மூத்தோர் அளித்தனர் முழுவதும் அரசிடம்
முன்னேற வேண்டியே முத்தமிழ் வளரவே
முற்றிலும் புதுமை முறையிலே கட்டிடம்

பற்பல வழிகளில் பங்கென நிதிகளும்
பற்றுடன் வந்ததே பழந்தமிழும் போற்றவே
பாரியாய் அனைவரும் பகிர்வினில் ஆகியே
பாரினில் யாழ்தில் பகட்டாகக் கட்டினர்

அமுதெனும் தமிழின் ஆவணம் பலவும்
அற்புதம் நிறைந்த அருந்தமிழ் நூல்களுடன்
அடுக்கினர் மலையாய் அருமையை உணர்த்த
ஆதியின் தமிழ்து அகிலத்தில் சிறக்க

ஆளுநர் கையால் ஆனந்த நினைவாய்
அன்றே முடிந்தது அந்நூலகத் திறப்பு
அனைத்து நூலையும் அளவாகப் படிக்கவே
அமைந்திட வேண்டும் ஆறேழு பிறப்பு

வஞ்சகம் கொண்டே வந்தோரின் செயலால்
வெந்தது எரிந்தே வேதனை நெஞ்சில்
வெஞ்சினம் கொண்டோம் வெறியுடன் மனதில்
வைரங்கள் சாம்பலாய் வேகவும் தீயில்

நூலகத்தின் நாயகியும் நாசமென்று ஆனதுவே
நூலகம் இல்லையது எங்களின் தாயகமே

கவிஞர் **ஆனந்த் உமேஷ்,**
சேலம், தமிழ்நாடு

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

அன்றைய பொழுது
ஆனந்தம் கொண்டது
வண்ணங்களாய் தமிழெழுத்துக்கள்
வானுயரப் பறந்தது

என்றுமில்லா ஆசைகளோடு
எண்ணற்ற நூல்களங்கே
ஏதேதோ பேசியே
இரவுறங்கச் சென்றன

இன்றைய பொழுதும்
நாளை விடியுமென்று
எத்தனை ஆயிரம்
நூல்களின் கனவுகளில்

எரிந்த வன்மம்
தழலுக்கா தாயகத்துக்கா
தாயகத்தின் அழிவுக்கு
எத்தனை முகங்கள்

தாயகக்கனவுகள் எரிந்தன
தணல்கொண்ட தீயில்
தழலுக்கு தெரியுமா
தமிழ் எழுத்துக்களென்று

பற்றியதீயிலே பலநூறு
தமிழன் வரலாறு
புத்தனின் தற்கொலையில்
இறுதிச்சடங்கு நூலகமோ

உருகிய தீயிலே
கருகியது ஈழக்கனவு
உலகம் அறியவில்லை
ஈழத்தமிழன் வரலாறு

சித்தர்கள் செதுக்கிய
ஓலைச்சுவடி ஒருபுறம்
எத்தனை கல்விமான்கள்
எழுதிய காவியங்கள்

எரிந்தது நூலகமா
எழுதிவைத்த வரலாறுகளா
தாயகத்தை அழித்திடவே
தழல் மூட்டினானோ

முப்பத்தேழு ஆண்டு
தமிழுக்கு மூடுவிழா
தழல்மூட்டியவனுக்கு
எப்போது மூடுவிழா

வீரத்தை உலகறிய
விதையான உயிர்களோடு
காவியத்தையும் கலந்தோமே
கற்றுத்தந்தநூலகத்தில்

தாயகத்தை மீட்டிட
தழலுக்கு கொடுத்தவிலை
தாயகத்தை தாண்டி
ஐநாவோடு மோதவிட்டோமே

நீதியும் தீயிலே
 நிர்மூலமாய் ஆனதால்
 தாயகமும் நூல்களும்
 தீக்கிரையானது தமிழோடு
 எத்தனை ஆயிரம்
 நூல்களின் எண்ணிக்கை
 புத்தனின் பிள்ளைகளால்
 பொசுங்கிப் போனது

அத்தனையும் ஒருநாள்
 மீண்டும் ஈழத்திலே
 அடைந்தே தீருவோம்
 அதுவரைதமிழீழத்திலே ?

கவிஞர் ஈழவன் தாசன்
 D10, உருத்திரபுரம்
 கிளிநொச்சி, ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

எழில் கொஞ்சும் நம் நாட்டில்
ஏற்றம் மிகுந்த தலை நகரில்
எழுந்ததிந்த நூலகமே
எம் இனத்தின் சொத்தெனவே

ஆதியில் தோன்றிய முத்தமிழை
அழியாமல் காத்திடத் துணிவு கொண்டீர்
அனைவரும் பயன்பெற வேண்டுமென்றே
அரிய வகை நூல்களைச் சேகரித்தீர்

பழமை வாய்ந்த பல நூல்களுடன்
பண்மை மிகுந்த ஏட்டுச் சுவடிகளும்
புதுமை சேர்த்த புத்தகங்களுடன்
புதுமைப் புரட்சி செய்திட்ட நூலகம்

தமிழுக்கும் தமிழர்க்கும்
தமிழ்ப்பசி ஆற்றிடவே
தமிழ்தாயின் அமுதத்தை அளவின்றிப் பருகிடவே
தலை நிமிர்ந்து நின்ற
தமிழ்ச் சின்னம்

செந்தமிழைக் கொன்றிடலாம் என்றெண்ணியே
செந்தழலில் வேகவிட்டார் தாயகத்தை
வெந்தது நூல்களுடன் எம் உயிரும்
வேகவில்லை தீயிலும் நம் தமிழ்உணர்வு

அநியாயத்தின் அரக்கர்களே
அதர்மங்கொண்ட அந்நியரே
அறிவுப் பெட்டகத்தை அழித்திருக்கலாம்
அழியாத தமிழ்பற்றை என்ன செய்வீர்

எரிந்தது நூல்களில்லை
எம்மினத்தின் தொப்புள்கொடி
தவித்தது தமிழினம் மட்டுமல்ல
தமிழ் தாயகம் கொண்ட தாயகம்

தீயிட்ட நூல்களின் பெருந்தழலில்
தீராத தீயெனக் கோபம் கொண்டோம்
தீயவனே நீ
தீண்டாத இனத்தினைச் சேர்ந்தவனே

வசைபாடி வரிகளினால் வடித்திடுவோம்
வரலாற்றில் என்றுமுன்னைப் பழித்திடுவோம்
வருங்காலமதில் தலை நிமிர்ந்து எழும் தாயகம்
வரலாறு காணாத புதுயுகம் ஒன்றினைக் கண்டிடுவோம்

கவிஞர் **அன்பு ஹம்சவாகினி**
மன்னார். ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

எடுகள் பலசமந்து எழிலுடனே நின்றிருந்த
எழுச்சிமிகு லட்சியமாய் ஏற்றமிகு ஓவியமாய்
எந்நாளும் போற்றுகின்ற எழுத்துலகின் விடிவிளக்காய்
எந்நாடும் வியக்கின்ற வியப்புமிகு கோயிலினை
எரித்ததெந்தப் பாவிகளோ ஏனவர்க்குப் பாவங்களோ,,,,,

தமிழ்சமந்த கருவறையை கருவறுத்துக் கொன்றனரே
தமிழ்த்தாயின் கதறலதை கேளாமல் சிதைத்தனரே
தாயெரித்த கயவருக்கு மதிக்கெட்டுப் போனதுவே
தமிழிழிந்து போகுமென தவறுதலாய் நினைத்தனரே
தரங்கெட்ட மாந்தரவர் நரகத்தின் உறவினரோ,,,,,

எழுத்துலகின் கம்பீரம் எந்தமிழின் கலைக்கூடம்
எத்திக்குத் தமிழரையும் இணைக்கின்ற சொற்கூடம்
தித்திக்கும் தமிழதனை உலகெங்கும் பறைசாற்றும்
சக்திக்கு நிகரான சன்மார்க்க அரங்கமதை
புத்திக்குப் புறம்பானோர் புறந்தள்ள நினைத்தனரே,,,,,

யாழ்நகரின் புகழோங்க வாழ்தமிழர் சிறப்போங்க
தாழ்பணிந்து போற்றுகின்ற தரம்பெற்ற நூலகத்தை
பாழ்படுத்தி பழிசமந்த பாதகரை படைத்தோரே
வீழ்ச்சியது யெமக்கில்லை வீணர்பெற்ற உமக்கன்றோ,,,,?
சூழ்ச்சிக்கு துணையாகி வேதனையில் வீழ்ந்தீரே,,,,,

தாயகத்தின் தனிப்பெருமை தமிழுக்கு மகுடமென
வையகத்தில் பொலிவுடனே சிறந்திருந்த களஞ்சியத்தை
மெய்யறிவை யிழந்திட்டு மேன்மையதை மறந்திட்டு
செய்யுஞ் செயலறியாத சிந்தையற்ற மூடர்களாய்
தமிழதனின் பேரழகை சிதைமூட்டி யெரித்தனரே,,,,,

தமிழுக்கு எதிரான தரங்கெட்ட கூட்டமொன்று
தமிழினத்தை அழித்திடவே மிருகமென செயற்பட்டு
தமிழ்சுமந்த பொற்கூடம் நிகரில்லா நற்கூடம்
ஒளிகாக்கும் சிமிழதுபோல் தமிழ்காத்த தாயகத்தை
தீயிட்டு எரித்ததனால் தீர்ந்ததுவோ வேட்கைகளும்,,,,!!!

கவிஞர் **அப்துல் ரஹ்மான்**,
எண். 38, இந்திரா நகர்,
பட்டுர், மாங்காடு,
சென்னை - 600 122.
தமிழ்நாடு, இந்தியா.

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

இன அழிப்பின் இருள் காலம்
இருபது சகாப்தத்தின் மூன்றாம் தசாப்தமே
அறிவின் ஆலயமாய் அரண்மனையின் சாயலிலே
ஆசியாவின் தென்புலத்தில் அவதாரம் பெற்றதுவே

தாயகத்தில் தலை நாட்டில் தமிழின்பம்
தரணியெங்கும் தாயன்பால் அரவணைக்கும்
இனிய தமிழ் பனுவல்களும் தவழ்ந்திடுமே
இவை தொன்னூற்றேழு ஆயிரமாய் இருந்ததுவே

வரலாற்றின் சின்னமாய் வாசிகசாலையது
வாழும் இனத்தின் அழியாத கோலமுமாய்
தாய் மண்ணில் தமிழனின் அடையாளம்
தாரகையாய் மின்னியதே தமிழ்ச்சாலை

மூலப் பிரதிகளும் முதன்மை ஏடுகளும்
மூத்தோரின் சொல்லினிலே முத்தாய் விளைந்தனவே
சிங்களச் சீற்றமும் சிதருண்ட அரசியலும்
சிதைத்து போனதுவே கோழையரின் இனவாதம்

அடையாளம் அழித்திடவே வஞ்சன் நினைத்தானோ
அவ்வெந்தழலின் இரையாக்கி நெஞ்சத்தை கிழித்தானே
அகிலமே அல்லலுற அநியாயம் புரிந்தானே
அநீதியின் அரங்கேற்றம் ஆனியிலே ஏறியது

ஏடுகள் எரிந்ததனால் ஏக்கங்கள் வாட்டியது
எமாற்றும் அரசுக்கு எதிர்ப்பலையும் கூடியது
சிங்கத்தின் சூழ்ச்சிக்கு பலிகளும் வெகுண்டது
சீற்றத்தின் ஊக்கத்தில் உரிமையும் கோரியது

தாயகத்தின் விடியலுக்காய் வழியினை தேடியது
தாக்குதலின் தடயங்களை உள்ளத்திலே பூட்டியது
எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகமே
எம் செங்குருதி உரத்தினிலே விளைந்ததுவே

அழித்திட்ட அகவை முப்பத்தேழு முடிந்தனவே
அழியாத தமிழனின் வீரம் எழுந்திடுமே...

கவிஞர் **சம்பூர் சமரன்**
சம்பூர்-2, மூதூர்,
திருகோணமலை
ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

இலங்கிடும் ஈழத்திரு நாட்டில்
இதயம் கனத்துக் கதறிய
களங்கம் நடந்து இன்று
காலங்கள் கடந்து போச்சு.
நிலத்திலே நாசம் கண்டு
நீதியோ மானுடம் உறங்கிடுச்சு.

வடக்கிலே வாழ்வு கண்டோர்; அறிவு
வீழ்ச்சியே கண்டதில்லை வரலாறு
திட்டமே உருக்காய்த் தீட்டி
தீமூட்டி அதை எரித்துவிட்டார்.
அடக்குரிமை நோக்கம் அன்றி
ஆண்மையின் வீரமல்ல செயலுமல்ல .

சீர்துறை கற்ற எங்கள்
சொந்தங்கள் கரைகள் காணா
கருமையின் களங்கம் சுமந்து
கொடுமையில் தழைத்த அன்னார்
நெருப்பெனும் பகைமை மூட்டி
நசுக்கினார் அறிவுத் தாகம்.

வரலாறு வானுயரக் காணும்
வடக்கிலே பனையோடு சேர்ந்து
திருநாட்டை உயர்த்திடும் நூல்கள்
தாங்கிய தாயகம் கொண்டோம்.
உருக்குலைத்திடும் எண்ணம் தாங்கி
அழிவுகள் செய்தார் கண்டோம்.
சரித்திரம் பேசும் நாளை
சாதனை அழித்தாரென்று.

சர்வதேசம் தொலைத்த சாத்திரங்கள்
 சுவடாகச் சங்கமித்த பெருங்கடலாய்
 நிறைவோடு நல்லறிவுத் தாயகமாய்
 நானிலம் போற்ற பறந்ததனை
 தரையோடு வீழ்த்தியவர் பாவம்
 தலையோடு தலைமுறை சுமந்துவிட்டார்.

வைத்தியம் இலக்கியம் வரலாறு
 வான்புகழ் எட்டி நின்றோம்,
 நித்திய நெறிமறந்த நீசர்
 நாளைய தலைமுறை காணா
 நெஞ்சரம் கொண்டு நின்றார்,
 கொளுத்திய தீயில் சிக்கி
 கருகி எரிந்தது வெற்றுநூலகமா?
 கடலெனும் அறிவுத் தாயகமே...

கவிஞர் **செ. இஸ்ஸத்,**
 ஏறாவூர், ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

தென்கிழக்காசியாவின் உன்னதம்
 தொன்மைத் தமிழின் களஞ்சியம்
 இலட்சம் நூல்களின் ஆலயம்
 ஈழத் தமிழனின் தாயகம்
 யாழின் மத்தியில் மிளிர்ந்து
 யாப்பின் கருவாய் உறைந்தது
 பழமைச் சுவடியால் சிறந்து
 பண்பாட்டு நிறைவைப் பகிர்ந்தது
 புகழில் ஓங்கியே திகழ்ந்து
 புனிதம் கொண்டு நிறைந்தது
 மண்ணின் வளர்ச்சிக்காய் மலர்ந்து
 மானிட வாழ்வை உரைத்தது

நாய்களும் உறங்கிடும் நள்ளிரவிலே
 நீசர்களின் நெருப்பு விழித்துக்கொண்டது
 மூசியே எரிந்திட்ட தீயிலே
 முன்னோரின் மொழிகள் கருகின
 தமிழறிவுக் களஞ்சியம் எரிந்து
 தமிழன்னைவின் கருவொன்று கலைந்தது
 நூலகமொன்றின் படுகொலை நிகழ்ந்து
 நூலழிப்பால் இனமொன்று தளர்ந்தது
 துவேசத்தின் கோரத் தாண்டவம்
 தடையின்றி நடந்து முடிந்தது
 அறிவுப் பசியின் பெட்டகம்
 அடையாளம் இன்றிப் போனது

சாந்தும் சாம்பலுமாய் அறிவுத்தாய்
 சாய்ந்து கிடக்கக் கண்டோம்
 ஓய்ந்து போன மனதுடன்
 ஓலமிட்டுக் கதறித்தான் துடித்தோம்
 அனைத்துத் துறையிலும் சிறந்திட்ட
 அறிவே தமிழனின் மூலமென
 நினைத்த வஞ்சனை நரிகளால்
 நிகழ்ந்ததே அழியாத காயங்கள்

உரத்துக் கூறுவோம் கேளடா !
 உலகத் தமிழின வேரடா !
 நிலைத்து நின்றிடும் விழுதடா !
 நிமிர்ந்தே எழுந்திடும் இனமடா !
 புதிதாய் இன்னும் எழுந்திடுவோம் !
 புரட்சி விதைகளை விதைத்திடுவோம் !
 அறிவால் உரிமைகள் வென்றிடும்
 அறத்தை மனதில் கொண்டிடுவோம் !

கவிஞர் கோகிலா ஜெயக்குமார்

யாழ்ப்பாணம்,
 ஈழம் (பிரான்ஸ்).

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

கல்வித் தாயின் கண்களைக் கொய்து
காட்டு நரிகள் கூடிச் சிரிப்பு!
வெள்ளி மணியை உடைத்தே எறிந்து
வேடிக்கை கண்ட உலகம் இது!

வெறி நாய்கள் போட்ட திட்டம்
வெந்து போனது மண்ணில் சட்டம்
வெறுஞ் சாம்பல் இங்கே மிச்சம்
எரிந்தவை எல்லாம் எங்கள் எச்சம்

பல்லாயிரம் நூல்களைத் தூக்கிச் சுமந்து
நிமிர்ந்து நின்ற தமிழர் கோட்டை!
பொல்லாத மூடரின் விழிகள் பட்டு
பொசுங்கிச் சரிந்தது ஈழத்தின் உண்மை!

இரவுக்குப் பார்வைகள் இல்லை என்று
தேசத்தின் ஒளிதீபத்தை அணைத்து நகைத்தார்!
அறிவால் உயரும் ஆபத்தை எண்ணி
அழகாய் நாடகத்தை நிகழ்த்தி முடித்தார்!

அடையாளம் இழந்த அலங்கோலம் மண்ணில்
படையினர் நாட்டைப் பாதுகாத்த வண்ணம்
வெறும் பிணங்கள் உலவுகின்ற காட்சி
நூலகம் இழந்த தாயகத்தின் வீழ்ச்சி

ஆண்டுகள் கடந்தும் தொடரும் வலிகள்
கிட்டுமோ இனித் தொன்மை நூல்கள்?
கட்டிடங்கள் ஆயிரம் கட்டி முடிக்கலாம்
தெய்வங்களை எங்கே தேடிப் பிடிப்பது?

எரிந்தது நூலகம் இல்லை தோழா!
எங்கள் இனத்தின் நீண்ட வரலாறு!
எங்கள் பாட்டன் கண்ட கனவுகள்!
அவன் காட்டிச் சென்ற பாதைகள்!
மொத்தமாக நாம் இழந்து தவிப்பது
நீயும் நானும் நேசிக்கும் தாயகம்!

கவிஞர் **கவிக்காவலன்**
வவுனியா, ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

திட்டமிட்டு அழித்தான் தீக்கிரை ஆக்கினான்
சட்டத்தையும் மிதித்து சவக்குழி தோண்டினான்
வட்டமானது வாழ்க்கை வழக்கையும் மறந்தான்
கெட்டெண்ணம் கொண்டே நூலகம் எரித்தான்

உத்தமர்கள் படைத்த உயரிய நூல்கள்
புத்தகங்கள் கொண்ட புனித யாழ் நூலகம்
வித்தகர்கள் எழுதிய விரிவுரைப் பெட்டகம்
அத்தனையும் சாம்பலாய் அணலில் போனதே

கொடையுள்ளம் கொண்ட கொற்றவர் நூலகம்
அடையாளமாய் இருந்த அருந்தமிழ்ச் செல்வம்
கிடையாது உலகில் கணக்கற்ற நூல்கள்
படைகொண்டு அழித்தான் பாதகச் செயலால்

படித்தவன் தமிழன் பல்வேறு நாட்டில்
அடித்தளம் இட்டு அளவின்றி செய்வான்
பிடித்து வைத்துநீ பேயாட்சி செய்தால்
வெடித்துச் சிதறிநீ வெம்பியே சாவாய்

பலரும் போற்றும் பயனுள்ள வழிகள்
உலகப் பொதுமறை உயர்ந்த நூல்கள்
பலவும் கற்றோம் கருத்தினில் உண்டு
உலவும் புகழோடு உலகில் வாழ்வோம்

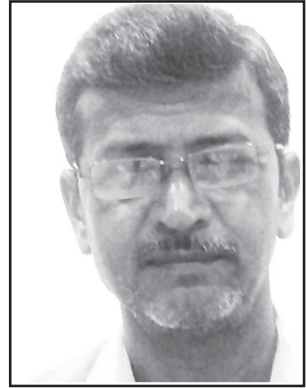

தாய்ப்பால் குடித்த தனித்தமிழ் வீரம்
வாய்ப்பே இல்லை வெற்றியும் ஈட்ட
நாயினும் கீழாய் நயவஞ்சம் செய்து
சாய்த்தாய் சகநாட்டு சதியால் வென்றாய்

வீரத்தை எதிர்க்க வீரியம் இன்றி
ஆரத்தழுவிய நூலக ஆதாரம் அழித்தாய்
சோரம் போனவனே சோக்காளி துணையுடன்
ஓரம்கட்டி உயிர்களை ஒன்றாய் அழித்தாய்

அனைத்து தமிழரும் அணிதிரண்டு நாங்கள்
பிணைப்பால் இணைப்போம் புதிதாய் நூலகம்

கவிஞர் **சோ.மீனாட்சிசுந்தரம்**
பரங்கிமலை,
சென்னை -16. தமிழ்நாடு.

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

தென்கிழக்கு ஆசியாவின் தேன்பொந் தொன்று
வன்முறைக் குழுவினரால் வக்கிரமாக எரிந்ததே
அன்னைத் தமிழின் அரிச்சுவடிகள் பற்பல
அன்று கண்ணெதிரில் அனலாய்ப் போனதே

ஆண்டுபல சேர்த்த அனைவரின் ஆவணங்கள்
பண்டைய நூல்கள் பழந்தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள்
மாண்டு போனதே மதிக்கெட்டவர் செயலினால்
ஆண்டுகள் ஓடினாலும் மறக்க முடியுமா

எரிந்தது நூலகமா இல்லையே தாயகத்தின்
சரித்திர மன்றோ சாய்ந்து போனது
பெரியவர்களின் கையெழுத்துப் பிரதிக ளெல்லாம்
எரிந்து சாம்பலாக எல்லோரும் ஓலமிட்டனரே

யாழ்நகரின் சிறப்பும் யாவரின்உழைப்பும்
வீழ்ச்சி அடைந்ததே வீணர்களின் செயல்களால்
சூழ்ச்சி செய்தே சுடர்விட்ட நூலகத்தை
பாழ்படுத்தி விட்டனரே பாதகர்கள் சேர்ந்து

இனக்கலவரம் என்றே இனத்தின் அடையாளத்தை
சினத்தினால் அழித்தது சிறப்பான செயலாகுமா
மனப்பதற்ற மின்றியே மண்ணின் பெருமைகளைக்
கணப்பொழுதில் அழித்ததில் கனவுகள் சாம்பலானதே

பண்டைத் தமிழர் பாங்காக வடித்திட்ட
வண்ண நூல்களை வக்கிரமாய் அழித்ததும்
மண்ணில் தமிழரின் வரலாறு மடிந்திடுமா
எண்ணற்ற நூல்கள் எழிலாக மலர்ந்திடும்

சாய்த்த கோபுரத்தை சகலரும் சேர்ந்து
ஓய்வின்றி உழைத்ததால் உதயமானது புதியநூலகம்
தாய்மொழி நூல்கள் தனித்துவமாய் மிளிர்ந்திட
வாய்மொழிப் பாடல்கள் வடிவமாய்ப்பிறக்கட்டும்

பட்டதுன்பம் அத்தனையும் பறந்து போகட்டும்
விட்டுப் போனதை விரைந்தே பிடித்திடுவோம்

கவிஞர் **நிர்மலா சிவராசசிங்கம்**
அல்வாய், ஈழம், (சுவிஸ்)

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

இசைவேந்தன் வாழ்ந்த இலங்கை திருநாடு...!
 அரிய நூல்களால் நிறைந்திட்ட இலக்கணவீடு...!
 தமிழ் பறவைகள் கட்டிய இலக்கியக்கூடு...!
 சரித்திரமே பிரசவித்த புதிய ஏடு...!

அறிஞர்களும், ஆன்றோர்களும் கற்றுணர்ந்த பாடசாலை...!
 யாழ்மகள் கொஞ்சி விளையாடிய பூஞ்சோலை...!
 அன்னை தமிழுக்கு சூட்டிய கவிமாலை...!
 முத்தமிழும் போற்றி வளர்த்திட்ட யாகசாலை...!

உயிரை காத்திடும் சித்த மருத்துவமும்...!
 மண்ணை பொன்னாக்கும் பசுமை விசித்திரமும்...!
 விண்ணை அளந்திடும் வானியல் முறைகளும்...!
 மனிதனை நேர்த்தியாக்கும் வாழ்வியல் தத்துவங்களும்...!

உலகையே வசப்படுத்திட்ட நூல்களோ ஏராளமாய்...!
 அத்துணையும் வாரி வழங்கினாய் தாராளமாய்...!
 எம்மொழியும், இனமும் உள்ளவரை ஆறாரணமாய்...!
 உன்னினைவுக்கு முன் வரலாறும் சாதாரணமாய்...!

கழுகுகளின் பார்வைக்கு யாழ் இரையானதே...!
 காத்திருந்து.. சூழ்ச்சியால் யாவும் தீக்கரையானதே...!
 சாம்பல் காடுகளாய்.. நூல்களின் சரீரம்...!
 சரீரத்தின் வாசத்தில் துரோகமும், சூழ்ச்சியும்...!

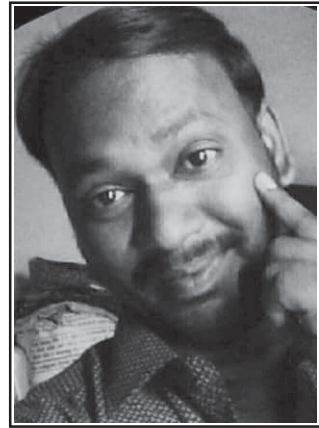

மறக்க முடியுமா.. அந்த கருப்புநாளை..??
 யாழ் சுமந்திட்ட தொண்ணூற்றேழாயிரம் பிள்ளைகள்..!
 ஒரேநாளில் சரிந்திட்ட கொடூரம்..!
 சரிந்தது சரித்திரமல்ல.. தமிழின் அடித்தளம்..!

எரிந்தது நூலகமா..? இல்லை, தாயகம்..!
 எரிந்தது காகிதங்களா..? இல்லை காவியங்கள்..!
 அன்னை தமிழின் சீர்மிகு பொக்கிசங்கள்..!
 செம்மைத் தமிழின் அழியாத ஆபரணங்கள்..!

மீட்டெடுப்போம்.. உன் சரித்திர ஏடுகளை..!
 பாதுகாப்போம்.. உன் அழியாத புகழை..!

கவிஞர் **ரெசின் கா. சசிசுமார்**
 மறைமலைநகர்.
 காஞ்சிபுரம் மாவட்டம், தமிழ்நாடு.

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

அன்பு கொண்ட உள்ளங்கள் சேர்ந்து
ஆங்கு எழுப்பினர் நூலகம் ஒன்று

ஈழ தேசத்தின் யாழ் நகரிலே,
இமயமாய் உயர்ந்த எழில் கட்டிடம்

உணர்வுகள் பீறிட்ட ஒப்பற்ற களஞ்சியமாய்
ஊனும், குருதியும் கலந்திட்ட கலவையாய்
எழும்பி நின்றதே! எவ்வளவு சிறப்பு!

ஏன்? எதற்கு? கேள்விகள் பிறப்பில்
சிறுமை கொண்ட சிங்களர் கூட்டம்
சிறுநரி தந்திரம் செய்ததே ஐயோ!

இலட்சியம் கொண்ட இளைஞர்கள் தாகம்
இனிதே தணித்த எம் கோவில்
வஞ்சகம் கொண்ட வானர எண்ணங்களின்
வெந்தழல் வீச்சில் வீழ்ந்து போனதே!

இலட்சம் பூக்களின் கருகிய நாற்றம்
மிச்சம் இல்லாமல் எங்கும் வீச
கலைமகள் வீற்றிருந்த கல்விப் பெட்டகம்
கரங்களை விட்டு நழுவின கொடுமை

கண்களில் இன்றும் கடல் திரளும்
எண்பத்தொன்றில் நடந்த பண்பற்ற நிகழ்வு

மண் கொள்ளும் வரைக்கும் மரித்திடாதெமக்கு
ஐயமற நடந்த இன அழிப்பில்
அடையாளச் சின்னங்கள் அறுத்து வீசியே
இதயமில்லா ஈனர்களின் எகத்தாள ஆட்டம்
எப்படி பொறுக்கும் தமிழர் கூட்டம்

வெ(ற்)றி எங்கள் நெஞ்சுரம் கொண்டு
வெல்லும் வல்லமை எம் மக்களுக்குண்டு

வானும் , மண்ணும் பெருமை கொள்ள
காலம் ஒருநாள் கனிந்தே வரும்
தமிழ்க் காதலால் அது சாத்தியமாகும்.

கவிஞர் **ஆ.நடராஜன்**
4/67 - 1, செட்டியார் குத்தகை,
ஆயக்காரன் புலம் - 2,
வேதாரண்யம் வட்டம்,
நாகப்பட்டினம் மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு.

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

ஈழத் தாயே ஈன்றாய் நீயே
அறிவைத் திரட்டும் நூலகத்தை அன்று
கூளச் சாக்கடை யெரித்தது உன்னைத்
தீயே தின்றது தாயகத்தை

தாயகப் பெருமையைத் தரணியிற் கொன்று
தகனம் செய்தவர் யாரு? எங்கள்
வாயகம் ஒலித்த வாசிக சாலையை
விழுங்கிய தீயே கூறு?

கூறும் போதே கொடுமை யெண்ணிக்
குத்திடும் முட்கள் உள்ளத்தில் துயர்
ஆறும் வகையில் ஆறுதல் இல்லை
ஐயோ விழிகள் வெள்ளத்தில்

வெள்ளக் காடு விரைந்தே ஓடி
வேக் காடாகிப் பெருகியது சிலர்
உள்ளக் காடு ஊனத் தோடு
உட்பகை கொண்டே திருகியது

திருகும் உளத்திற் தீவினைத் தோன்றித்
தீரா வடுவை யுண்டாக்கும் நூல்
பருகும் போதே பகுத்தறி வூட்டிப்
பாவக் கறையைத் துண்டாக்கும்

துண்டாய்ப் போன நூலகத் தருக்கள்
துளிர் விடுங் காலம் எக்காலம் ? கனி
உண்டாற் தானே ஊறும் அறிவு
உண்மையில் அதுதான் பொற்காலம்

காலம் வரைந்த கோலம் மறந்து
 கயமை அழிப்போம் வாருங்கள் உறவுப்
 பாலம் அமைத்து நூலகஞ் சிறக்க
 நூற்களை அதிகஞ் சேருங்கள்

சேர்ந்தே வாழ்ந்தாற் செகமே போற்றும்
 செபமே செய்வோம் தாயகத்தில் தயை
 கூர்ந்தே கொடுப்போம் குறைவிலா நூர்கள்
 கூர்மதி பெருக்கும் நூலகத்தில்

கவிஞர் **முகம்மட் இஸ்மாயில் அச்சிமுகம்மட்**
 137,அம் 3 ஆம் வீதி,
 கருவாட்டுக்கல் -2
 சம்மாந்துறை, ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

அறிவின் பேராலயமொன்று
அழிந்துதான் போனதுவோ!
அரக்கர்களினாலது வெந்து
சாம்பற் காடானதுவோ!

நெறிமுறைகள் கூறிநின்ற
நிறைவான நூல்களையே
தறிகெட்டலையும் தறுதலைகள்
தழலுக் கிரையாக்கினரே

ஆசியாவின் அற்புதமாய்
அறிவின் பெரும்பெட்டகமாய்
அகிலத்தில் விளங்கிட்ட
அன்னையைக் கொழுத்தினரே

கொழுந்துவிட்டு எரிந்ததீயும்
வருந்தியே நின்றதுவே
கொடுமையைக் கண்டுமே
மனமுருகவே செய்ததுவே

தொன்மையான பலநூல்கள்
தொகையாக இருந்தனவே
வன்மம்கொண்டான் வக்கிரத்தில்
கன்னம்முழு நீரானதுவே

வீறுகொண்ட எம்மினத்தின்
வீரத்தைக் குலைத்திடவே
சேறுபூசும் செயலினூடே
சிதைத்திட்டான் நூலகத்தை!

கோழைகளின் கொடுஞ்செயலால்
 வாழையடி வாழையாகக்
 காத்துவந்த பெருநூல்கள்
 காணாமல் போயினவே

சங்கம் வளர்த்ததமிழ்
 சங்கடத்துக் குள்ளானதுவே
 பங்கம் வந்ததனால்
 பரிதவித்து நின்றதுவே

கற்றோர்கள் வாழ்வதுவே
 கலங்கரையாய் விளங்கிவிடும்
 காலமெல்லாம் இந்தவுண்மை
 எல்லோர்க்கும் புரிந்துவிடும்

மோதிவெல்ல சக்தியில்லை
 மூலத்தை எரித்துவிட்டான்
 நாதியற்ற இனமாக்கி
 நானிலத்தில் அலையவிட்டான்

தமிழ்பேசும் தாயகத்தில்
 தாயாகி நீயிருந்தாய்
 எழில்கொஞ்சும் யாழ்நகரில்
 ஏற்றமுடன் நீமிளிர்ந்தாய்

தத்துவங்கள் பலதாங்கி
 தமிழினத்தைக் காத்துவந்தாய்
 மிச்சமேது மில்லாது
 எப்படித்தான் அழித்தானோ!

தேற்றிடவே யாருமின்றி
தேம்பிநாம் அழுகின்றோம்
மாற்றுவழி தேடியே
மறுபடியும் நடக்கின்றோம்

தமிழ்து தழைத்திடவே
தாயகம் ஒளிபெறவே
அமுதமாய் சுவைத்திடவே
ஆக்கிடுவோம் பேராலயத்தை

மொழியதை முகர்ந்திடவே
முன்னோக்கிச் சென்றிடவே
வழியதைச் சீர்செய்திடுவோம்
வாழ்த்தியவள் புகழ்பாடிடுவோம்

கவிஞர் **அமிர்தினி பத்மநாதன்**
பூநகரி
கிளிநொச்சி
ஈழம்.

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

அன்பும் அறிவும் இரண்டறக் கலந்து
அன்றையத் தமிழனின் மனதினில் பதிந்து
உருவாகிய அழகிய அறிவுக் கோட்டை
எருவாகிப் போனதால் வீழ்ந்ததே வேட்கை

பனுவல்கள் நாளும் பற்பல சேமித்து
பாசத்துடன் அனைவரையும் ஒன்றாய் கோர்த்து
தமிழனின் வரலாற்றை தரணியில் நிலைநாட்ட
தாற்பரியமாய் எழுந்த தங்க மாளிகையிது

கண்கள் இரண்டும் குருடாகிப் போனால்
காட்சிகளை காண முடியுமா எமக்கு
அறிவுக்கண்ணை தீயிட்டு அழிக்க நினைத்தால்
ஞானக்கண் மீண்டெழுமே தெரியாத உனக்கு

வீரத்தமிழனின் பான்மையை விளங்காத மானிடா
தீரயோசித்து தீர்மானிக்காத கயவனடா நீ
புத்தங்கங்களைத் தானெரித்து பித்தனே மகிழ்ந்தாயடா
மொத்தமான தாயகத்தின் சித்தமெல்லாம் கலங்குதடா

நாமெல்லாம் தாயகத்தில் ஒரு இனமடா
நமக்கென்று ஒரு குணமுண்டு புரியாதா
அரக்ககுணத்தை நீ எரித்துப் போட்டு
அறிவுக் கண்ணை திறக்க விடு

வாசகசாலையில் பிறந்த வண்ணச் சிசுக்களை
வஞ்சக எண்ணத்தால் நசுக்கினாயே பாவி
தமிழனின் தார்மீக சொத்துடா அது
தரணியெங்கும் பறைசாற்றும் தழுக்கமடா இது

நாம் வாழ்ந்த வரலாறுதான் நூலகம்
நாசமாகிப் போனதே எங்கள் தாயகம்
எதிர்காலம் நாளை தமிழின் வாசகம்
இடிக்க முடியாத அழகிய கோபுரம்

வருங்கால ஆட்சியினை வசமாக்குவான் தமிழென்று
ராத்திரி வேளையிலே ரணகளமாகியது தாயகமே

கவிஞர் காவத்தையூர் **பழனியாண்டி கனகராஜா**
தெளிவத்தை தோட்டம்,
தெளிவத்தை தேயிலை தொழிற்சாலை,
பதுளை.

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

ஆறாத கறுமையின்
தேம்பிய மேவல்கள்
செந்தீயில் விழுந்தனவே
செந்தமிழின் சான்றுகள்

பகைமையின் வாயிலுக்குள்
பகடையாய் உருட்டப்பட்டது
ஆதிகளின் தோற்றப்பாடுகள்
அக்னிக்குள் ஆலிங்கனமானது

எம்மவரின் எழுத்தாளுமை
எதிரியிடம் விருந்தாகவே
பகை கொண்டு பறித்திட்டீர்
கொதிப்புக்குள் தீயிட்டீர்

வேபித்துப் போனது
வெள்ளாடு உண்ணும்
வேங்கையாய் ஆனது
துடித்திடும் வஞ்சகனுக்கு
வெங்கன் ஏனோ என் மொழியிடம்
சிறப்புக்கள் கொண்டதால்
சீற்றமோ என் இனத்திடம்

சந்ததிகளும் சாம்ராச்சியங்களும்
மூடி மறைப்பில் வீழ்வு கண்டது
வேரோடு காற்றின்
துணையற்றுப் போனது
மானத்தின் கோரைகள்
வனப்பிழந்து வாடியது

எம் இனமும் மொழியும்
உமக்குத் தடுப்பின் சுவர்தான்
கோடரி வீச்சில் கோல்
ஊன்றிய மகிழ்ச்சி
தழும்பின் ஆழம் சிறையானது
உம் களவுகளுக்குள்

பற்றுள்ளம் எம்மில் பரவிக்
கிடந்தது
வீழ்ச் செய்து விறகிட்டு
மாற்றான் மகிழ்ந்த காலம்
சூழ்ச்சிகளில் தூசு தட்டி
வளர்த்ததென்னவோ தன்
வெறி கொண்ட இனவாதத்தை

தலை நிமிர்ந்திடுவான் தமிழன்
என்றா
எம் இலக்கியத் தாகங்களை
இம்சித்துப் போனீர்கள்

வெளி தேசம் உரத்துப்
பேசிடும் என்றா
உண்மை தனை அறுத்து
புதைகுழி சேர்த்தீர்கள்

உணர்வாளனின் வாசகங்கள்
தொகையெனவே உறங்கிப்
போனது உதயங்களின்றி
சூதுக்களின் வேட்டைகளில்
கருவறுந்தது வரலாறு
கழுகுகளுக்கு ஆகாரமாய்

கவிஞர் **விஜிதா**
வவுனியா, ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

ஆண்டாண்டு காலமாக ஆண்டு வந்தான்
அடிமை என்றே அடக்கியொடுக்கப்பட்டான்
அல்லல் சுமந்தும் வீழ்ந்து கிடக்காமல்
அடிமை விலங்கொடிக்கப் புறப்பட்டான் ஈழவன்...

வங்கக்கடலில் தங்கமென ஒளிர்ந்த ஈழமதில்
சங்கம் வைத்துக் காத்த தமிழை
தன்னுயிராகப் போற்றிய மானத்தமிழன்
மறவனடா இவன் மண்டியிடா வீரனடா...

அந்நியர் ஆதிக்கத்துக்கு அடிபணியமறுத்து
அடங்காப்பற்றென வீரஞ்செறிந்திருந்த வன்னியும்
சங்கிலியன் ஆண்டு வந்த யாழ்ப்பாண மண்ணும்
எங்கள் உயிரடா உணர்வெழுதிய கணமடா...

பொய்களாலும் புனை கதைகளாலும் மூடனே
பெளத்தத்தின் நாமத்தால் நயவஞ்சகம் செய்தவரே
வீரத்தால் வீழ்த்த முடியாதவரை சூழ்ச்சியால்
வீழ்த்திடவென்றே கையில் எரிதணலெடுத்தீரோ...

கோயிலில்லாத ஊரிலே குடியிருக்க வேண்டாம்
நூலகமில்லா ஊரில் வாழ்விரும்பாதவன் தமிழன்
காடையரே நீர் எரியூட்டியது நூலகம் மட்டுமல்ல
நம் தாயின் கருவறையை தாயகத்தையடா...

தேனீ போல சிறிது சிறிதாக
தேவையுணர்ந்து சேகரித்த அற்புதங்களை
அரிச்சுவடிகளை ஈழத்திலுதித்த பத்திரிகைகள்
ஆதி வரலாற்றுப் பொக்கிசங்களை எரித்தீரோ...

ஆனி ஒன்று நினைவகலாது கடந்ததோ
ஆண்டுகள் மூபத்தோடு ஏழு மூடரே
இனத்தின் பண்பாட்டை அறிவுத்தேடலை அழித்தால்
தமிழ் இனத்தின் தேசியக்குரலை ஒடுக்கிவிடலாமோ
ஆணிவேருன்றினோம் எட்டுத்திக்கிலும் ஈழக்
கொடியை நாட்டி ஐ நாமன்றில் நீதி பெற்றிடுவோம்....

கவிஞர் **சிவதர்சினி ராகவன்**
இணுவில்,
ஈழம். (சுவிஸ்)

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

செல்லப்பா சேர்த்த செல்வங்கள் சில
அறையில் இருந்து அரண்மனைக்கு மாற்றப்பட்டது
நரசிம்மன் கைவண்ணத்தில் தமிழ்க்கலையின்
தலைமையானது
குடாநாட்டின் கூரையென கோபுரமாய் உயர்ந்ததுவே

ஆனியின் ஆரம்ப இரவு அதில்
அறிவிலிகளின் அனலில் அழிந்ததே அறிவுத்தீவு
தெற்காசியாவின் செந்தமிழ் கூடம் அதை
செந்தீ பாய்ந்து சீரழித்து போனதே

காவல்துறையும் கயவர்களும் ஒன்றாய் கூடி
உச்சகட்ட இன அழிப்பு ஓரிரவிலே
ஒரு இலட்சம் நூல்கள் பிணங்களானது
ஓலைச்சுவடிகளும் வரலாறுகளும் ஓலமிட்டு மாண்டது

மூடர்களும் மடையர்களும் மூளையில்லா காதையர்களும்
மேலவர் என்றெண்ணி மேய்ந்தது இதையோ..
உருவம் பெற்ற அறிவைத்தான் அழித்தாய்
உள்ளம் கொண்டதை என்ன செய்வாய்..?

வருடங்கள் ஓடியும் வலிக்கும் தடங்கள்
வாழ்க்கைப் போராட்டம் வாழவும் போராட்டம்
எரிந்த சொர்க்கத்தில் இறந்தோரும் உண்டு
கலைமகளை காப்பாற்ற காயமுற்றோரும் உண்டு

அயரா உழைப்பின் அறிவு அரங்கம்
கண்ணெனக் காத்து வந்த கல்விக்கூடம்
மேதாவிகளும் கல்வியலாளரும் சேமித்த பொக்கிசங்கள்
நயவஞ்சக நரிகளால் நரகமாய் ஆயிற்று

வரலாறு தொலைத்தவன் வழியின்றி போவானோ
வள்ளுவன் வாக்கில் வளர்ந்தோர் நாங்கள்
வீறு கொண்டே மீண்டு வந்தோம்
முண்டாசு கவிஞன் எங்கள் மூதாதையன்

புத்தகங்களை எரித்தால் இரத்தம் கொதிக்குமே
எரிந்தது நூலகமா? இல்லை, தாயகம்

கவிஞர் **நுஸ்ரா ஹாஸீம்**
வவுனியா, ஈழம்.

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

செந்தணல் மண்ணின் சரித்திர பூமி.
வெந்தணல் வீச்சின் அம்புகள் நாமே.
வீறு கொண்டெழும் புயலும் ஆனோம்.
விண்ணில் பறக்கும் மேகமும் ஆனோம்..

எரிந்த நூலின் பெரும் சக்தி.
பொழிந்து வானம் புகழ் பாடி.
அழிந்து போன விதை பூமி.
எழுந்து மேகம் மழை தூவி.

விடிந்த பொழுதின் விடியல் நாம்.
வேரறுந்து கிடப்பது சூழ்ச்சியால் தான்.
வீசும் தேசக் காற்று நாங்கள்.
சவாசக் கடலில் மிதக்கும் நிலாக்கள்.

தடைகளை உடைத்தோம் சரித்திரம்
படைக்க.
உடமைகள் இழந்தும் உரிமையின்
தாகம்.
விடைகளைத் தேடினோம் உடலையும்
விதைத்து.
விடியல் பிறக்குமென விழிகளைத் துடைத்தோம்.

கருகிப் புகைந்த கல்லறை நினைவு.
நிழலாய் எமக்குள் நீடுழி வாழும்.
உருகி வடியும் கண்ணீர் மழையும்.
உதிரம் நிரம்பி உடலில் ஊறும்.

எரிந்து போனதா எங்கள் தேசம்.?.
சொரிந்து கிடக்குதே தமிழின் வாசம்.

எரிந்ததால் நூலகம் அழிந்து போகுமா.?.
எங்கள் ஈழம் சிதைந்து போகுமா.
எத்தனை தடைகள் கண்டோம் நாம்.
வித்தென எழுந்து சரித்திரம் படைப்போம்.

கெந்தக மண்ணின் கரம் கொண்டு.
கண்ட கனவுகள் நிலை கொண்டு.
விழுந்த விதைகள் மரம் கொண்டு.
காந்தள் தேசம் எழுச்சி பெறும்.

கவிஞர் **தெ.ரசிக்குமார்**
மட்டக்களப்பு,
ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

விரிந்தது கல்வி விதவித நூல்களால்
 புரிந்தது உதவி புதுயுகம் படைத்திட
 எரிந்தது அறிவில் ஏற்றிய ஏணி
 சரிந்தது எங்கள் சக்தியும் சகத்தினில்
 உரிந்தது உடுத்த உடைகள் போன்று
 கரிந்தது பொக்கிசம்; கண்டு உறைந்தோமே

பூர்வீக இருப்பை புகழாய் கழித்தோம்
 தார்மீக உரிமை தங்கமாய் களித்தோம்
 பார்மீது அருமை பாகமாய் மிளிர்ந்த
 பேர்பெற்ற பெருமை புகழ் ஈட்டிய
 வேராய் இருந்து விளம்பிய நூலகம்
 ஊரார்கள் கதறியழ ஊனமாய் ஆக்கினரே

கல்வியிலே எம்மவர் கனவிதிகள் செய்திட
 பள்ளியாய் படித்திட பாசறையாய் வந்தது
 புள்ளிகள் பெற்று புகழுடன் உயர்ந்திட
 தள்ளியே நின்ற தரித்திர இராணுவம்
 கொள்ளி வைத்தே கொளுத்தினர் பொறாமையாய்
 உள்ளியே மனதினில் உருக்குலைந்து போனோமே

சிந்தனை சிதைத்தது சீறிய ஏவுகணை
நொந்து பதைத்திட நொடியில் சாவுதனை
முந்தியே முடித்து முழுதாய் நூற்களை
சந்தியிலே தனியாய் சவம்போல் நிற்கிறேன்
எந்தச் சாதிகளின் ஏடுகள் ஆயினும்
இந்தக் கொடுமையை இனியும் செய்யாதீர்

உரித்துடன் காத்திட்ட உயரிய சொத்து
எரித்திட வீழ்ந்திட்ட எங்களின் வித்து
சரித்திர நூல்களின் சாகர முத்து
கருகியே வெந்திட கலங்கினோம் உற்று
உருகியே வடிந்திட உக்கினோம் இற்று
எரிந்தது நூலகமா இல்லை தாயகம்!

கவிஞர் **முளப்பர் கான்**
பெரிய பள்ளிவாசல் வீதி,
பொற்கேணி, மன்னார், ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

தேமதுரச் சுவையென அறிவுச் சுரங்கம்
தெவிட்டா இன்பமாய் ஊற்றெடுத்துப்பாய
தாகித்தோரும் மோகித்தோரும் அறிவை
அள்ளியே பருகினர் யாழ் நூலகத்திலே

உலகம் போற்றும் அறிஞர்கள் ஆசான்கள்
உருவாக்கிய கொள்கைகள் தத்துவங்கள்
காலத்தால் அழியா காப்பியங்கள் கண்டுபிடிப்புக்கள்
ஓலைச்சுவடிகளென்றும் பழமை பேசியதங்கே

கல்விச் செல்வமே உயிர் மூச்சென்று
கற்று மேன்மை அடைந்தோர் மேதைகள்
துல்லியமான சிந்தனை வெளிப்பாடாய்
தோன்றியதே ஆசியாவின் மாபெரும் நூலகம்

சிறியவர் பெரியவர் உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர்
இங்கு பிறந்தவர் எங்கோ பிறந்தவர்க்கெல்லாம்
அறிவால் மணமூட்டிய கலங்கரை விளக்கம்
அந்தோ பரிதாபம் சாம்பல் மேடானதே

இனத்தின் பெயரால் வந்த யுத்தம்
இருப்பை அழித்தது தமிழினத்தின்
சிந்தனையால் சாதனை படைத்த மக்களின்
சிறப்பை அழித்திட முடியவில்லை அவர்க்கு

உலகிலே பெரும் நூலகங்களுள் ஒன்று
இலங்கையில் இருப்பது பெருமையென கொள்ளாது
தமிழர் சிந்தையை அழித்திடும் தந்திரோபாயமாய்
எரித்து அழித்தார் எமதுயிர் நூலகத்தை

கற்றவர் செய்திட்ட காரியமாயிது
வாக்களித்து வென்றோர் மனிதாபிமானமிதோ
கல்வியை எரித்தவர் கனகாலம் வாழ்ந்ததுண்டோ
எரியுண்டது நூலகமா இல்லை தாயகம்

முன்னோடிகள் சிந்தனை இந்நாட்டின் சீர்திருத்தமே
உயர்ந்தோரை உருவாக்கும் வழிகாட்டியே நூலகம்
தமிழர் பூமியிலது காட்சியளித்தது கம்பீரமாய்
எரிந்தாலும் மீண்டும் தளைக்கும் புகழோடு

கவிஞர் **எம்.ஐ.எம்.அஷ்ரப்**
489 ஆஸ்பத்திரி வீதி
சாய்ந்தமருது - 07

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

நூல்களின் நந்தவனத்தில்
நுழைந்தது தீப்புயல்...

நூல்களைத் தின்றும்
திட்டியும் திரும்பியது....

கருவுற்ற தாயொருத்தி
தீயினால் மூடப்பட்டாள்
அவளது அழுகை
இன்றும் ஓயாதொலிக்கிறது....

தாயகமே போதும்
தாங்காத துயர்கள்
மீண்டும் உன் கருவோடு கொள்..
புதிய இலக்குகளையும்
புதிய விளக்குகளையும்...

புண்ணாகிப் போனதே
புத்தகப் பூக்கள்.
பொய்யென்று ஆனதே
காலத்தின் வாக்குகள்.

தாயகமேதயங்காதே
தடுமாற்றம் கூடாது...
கள்ளமற்ற உன்னுடல்
தியிலிட்டும் வேகாது...

யாரோ உருவாக்கிய
சதிப் பேய்களை
எழுத்துக்களால் எச்சரிப்போம்
ஏக்கங்களை உச்சரிப்போம்...

பூக்கூடையில் பிணங்களா...?
கிளிக்கூட்டுக்குள் நாய்களா...?

கிளைகளை உடைத்தாலும்
வேர்களில் வீரமுண்டு
மீண்டும் வளர்ந்தெழு
மீண்டும் கிளையிடு
உனக்கான அடையாளம்
உடையாது எப்போதும்

இது யாழ் கொண்ட அவதாரம்
அதற்கு தமிழர்களே சிறந்ததோர் ஆதாரம்

புத்துக வாசம்
போர்களம் ஆனது
தீயோரின் ஆட்டம்
தீயோடு போனது
மீண்டும் பிறப்பாள்
நூலகம் அவள்
திறந்தே கொடுப்பாள்
கல்விப் பால்

மூடர்களின் மூச்சு
முடிவுற்றுப் போகையில்
முற்றத்தில் முளைக்கும்
மரபுக் கடல்
அப்போது சுரக்கும்
அறிவுச் சுடர்

எமக்கான உரிமை
தொலையாது என்றும்
விழிக்காதோ உண்மை
பேசாதோ வன்மை....

வழக்குகள்
வாய் மூடி வாதாட
வருடங்கள்
வழியின்றி விதியோடு போராட
விடையுண்டுவிழிப்போமே..

அக்கரைக் குயில்
கவிஞர் ஏ.எச். ஹிம்ஸானா
300/9, சகாத் கிராமம்
நகர் பிரிவு 5
அக்கரைப்பற்று, ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

அறிவு வளர்க்க அமைந்த ஆலயம்!
அகிலம் வியந்த தமிழர் நூலகம்!
அழகாக யாழில் ஒளிர்ந்த அறிவகம்!
அன்னிய அநீதி(தீ)யில் எரிந்தது தாயகம்!

ஆதித் தமிழன் ஆக்கிய கூடம்!
ஆண்ட தமிழன் போற்றிய மாடம்!
ஆய கலைகள் அழகுறத் தொகுத்து;
ஆசியாவின் பெருமை நின்றது நிமிர்ந்து!

அரண்மனை மேவிய கம்பீர் அழகு!
அறிவில் சூரிய கதிர்களின் புலர்வு!
அரிச்சுவடிகள் பலவும் எண்ணற்ற கணக்கு!
ஆதிக்கத் தீயில் வெந்தது அன்று!

அருமை பெருமை தமிழனின் உரிமை!
அன்னைத் தமிழ்த்தாயின் மகத்தான மேன்மை!
ஏட்டிலே எழுத்தாணி எழுதிய வலிமை!
எல்லாமே தீயிற்கு தீனியான கொடுமை!

திட்டமிட்ட சதியிலே சிக்கிய எம்மினம்!
தீவினையின் சகதியில் சிறைப்பட்ட எம்மானம்!
அடிப்படை ஆதாரம் அழித்திட வஞ்சகம்;
அநீதியின் வழியிலே செய்தது பாதகம்!

தமிழனின் தன்மானம் தாயகத்தின் ஆதாரம்!
தலைசிறந்த கலாச்சார பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம்!
படைப்புகள் ஏராளம் பைந்தமிழோ தாராளம்!
பத்திரமாக வைத்திருந்தும் தீயிட்டதே அநியாயம்!

அரிய நூல்கள், பழமை ஓலைச்சுவடிகள்,
பாதுகாத்த பத்திரிகை மூலப் பிரதிகள்;
கருகிப் போனதே கயவர்கள் கலவரத்தில்!
கலங்கிக் கண்ணீர் வடிக்குதே தமிழினம்!

அழியாக் காயம் ஆறாத சோகம்;
அணையாத தீயாக எரிகிறது இன்றும்!

கவிஞர் **வேலணையூர் ரஜிந்தன்**,
துறையூர்,
வேலணை கிழக்கு,
வேலணை
யாழ்ப்பாணம். ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

சங்கம் வளர்த்த தமிழினத்தின் தாயகத்தில்
தங்கமாய் தரணியில் தலை சிறந்து
மங்காப் புகழுடன் அறிவியல் களஞ்சியமாய்
தங்கு தடையின்றி அனைவரும் பயன்பெற
எங்கும் புகழ் பரப்பியது நூலகமே

காலத்தினால் அழியாத கல்வியைத் தந்தது
ஞாலம் போற்றும் நற்றமிழை வென்றது
பாலமாய் இருந்தது பலரும் உயர்ந்திட
சீலத்தோடு விளங்கிய யாழ் நூலகம்
கோலத்தில் உருக் குலைந்து போனதுவே

பார் போற்றும் பயன்மிக்க பொக்கிசம்
மார்தட்டி பெருமை கொண்டாடிய புத்தகசாலை
பேரினவாதம் எனும் கூரிய ஆயுதத்தால்
வேரோடு அழிந்து போனதே - நாம்
தார்மீக உரிமை இன்றி தண்டிக்கப்பட்டோமே

விரிந்து வீழ்ந்தது அறிவு நூல்கள்
பரந்து தெறித்தது பண்பட்ட நாவல்கள்
எரிந்தது அறிவியலின் சிந்தனைத் துளிகள்
சரிந்தது அறிவுக் கடலின் அமுதம்
கரியின் நிறமானது நூலகமெனும் அருங்காட்சியகம்

இடிந்தது பெரும்பாரியகட்டிடங்கள்
மடிந்தது எம் மக்களின் உயிர்கள்
வடிந்தது உதிரமெனும் சிவப்புத் திரவம்
படிந்தது எரிந்த நூல்களின் சாம்பல்
ஒடிந்தது எம் தாயகத்தின் சிறகுகள்

சிரிப்பதற்கு இது மகிழ்ச்சி அல்ல
வருத்தத்தோடு நான் உங்களுக்கு இயம்புகின்றேன்
சரித்திரம் சொல்லும் எங்கள் நூலகத்தை
உரிமையுடன் உறவாடிய சொத்து - நீங்கள்
எரித்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்

கவிஞர் **திருமதி. சுஜந்தினி யுவராஜா**
சம்பூர் - 03 மூதூர்.
திருகோணமலை. ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

ஈழத்து சின்னமே அறிவுப் பீடமே
பல்லாயிரம் நூல்களே பரந்த கூடமே
தென்கிழக்கு ஆசியாவிலே சிறந்த களமே
பழந்தமிழ் வரலாறு புகட்டும் தமிழே

இனத்தின் புகழை போற்றும் சுவடே
வரலாற்று சான்றுகள் புதைந்த இடமே
ஓலைச்சுவடிகள் நிறைந்த தமிழ் கடலே
அயராத உழைப்பாலே வளர்ந்த இடமே

அரை நூற்றாண்டுநெருங்கும் கணமே
தமிழன் பெருமை உயரும் நிலையே
வேற்று இனத்து மாபெரும் சதியே
வெந்து போனதே நூலக இடமே

இனத்தின் சுவடு அழிக்கும் எண்ணமே
வஞ்சக நெஞ்சங்கள் தீயினை வைத்ததே
தமிழன் வரலாறு சாம்பலாக போனதே
எரிந்த தீயிலே மனங்கள் கரிந்ததே

அழிந்தது எல்லாமே வெற்று நூல்களா
எரிந்தது என்ன சொற்ப நூல்களா
தணலாக போனது மீண்டும் வருமா
இனத்து வெறிக்கு நூல்கள் பலியா

தாயக மக்களின் அறிவுப் புதையல்
கலவரம் புரிந்து அழித்தது முறையோ
மீளவும் வளர்ந்தாலும் பழந்தமிழ் வருமா
தாயக களஞ்சியம் புதைந்தது சரியா

தீயிலே சிதைந்த நூலக தினமே
தாயக தமிழனுக்கு மாறாத வடுவே
காலம் சுழன்றாலும் மீளாத நூல்கள்
தேடி எடுப்பதோ இயலாத நிலைகள்
எரிந்தது யாழிலே நூலகம் மட்டுமா
இல்லவே இல்லை தாயக சின்னமே

கவிஞர் **ரேகா. சிவலிங்கம்**
கம்பர்மலை, யாழ்ப்பாணம். ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

உச்சம் அது அறிவின் எச்சம்
அன்று மிச்சம் கயவர்களின் திட்டம்
காகிதங்கள் எரிய கனத்தது இதயம்
கற்களும் அழுதன கருகிய மொழியில்
மறவா நினைவு நம் அழிவு.

யாழ் மண் தமிழின் தாயகம்
தமிழன் வாழ்விடம் யாழ் நூலகம்
இன்றும் ஞாலம் போற்றும் பூமி
நூலகம் தானே யாழின் அடையாளம்
கொதிக்கிறது நெஞ்சம் இழப்பின் வலியில்.

ஏடுகள் புகையாக புகைந்தன மனிதங்கள்
ஏன் இந்த ஓநாய்ச் சதியென்று
கேட்பார் யாருமின்றி புதைந்தன உயிர்கள்
வேதனை மட்டும் அன்றும் இன்றும்
முப்பதை தாண்டியும் கண்ணீரின் ஏக்கங்கள்.

சிதறல் அழுகை அத்தோடு பயம்
ஞானக் கோட்டையை அதனால் தகர்க்க
மூதேவிகள் முன்வர குண்டுகள் விழுந்தன
அறியாமையின் முட்டாள்த்தனம் அரசியல் வட்டம்
ஆதலாலே அறிவுக் கடலை அழித்தனர்.

எரியுண்ட மாளிகை ஆசியாவின் மூளை
அன்று மடையர்கள் செய்த வேலை
மொத்தமாய் அழிந்தன மலரா மாணிக்கங்கள்
நூலகத்தில் என்ன இனம் தெரிந்ததோ
சதியின் வலையில் நூலகம் விழுந்தது.

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்
வைரங்கள் சுமந்த அறிவின் ஆலயம்
தமிழ் தாயகமே தரை மட்டமானது
தனித்த நம் பெருமை மறைந்தது
இருந்தும் நூலகமே எம் தாயகம்.

கவிஞர் **முகமது அஸ்கர்**
யாழ்ப்பாணம், ஈழம்.

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

செந்தமிழ்ச் சோலையதில்
செழித்திட்ட சுவடுகள்
செந்தணல் தீயினிலே
அழிந்ததே அன்று

செங்களக் குருதியில்
சிவந்திட்ட மண்ணில்
செம்மைப் புயலும்
செழித்ததே நேற்று

காலத்தின் சக்கரத்தில்
கருகிய தேசமிது
சாபத்தின் சுவடுகளில்
பறித்திட்ட மோசமிது

காமினிப் பெயரை
கலைத்திட்ட வேசமிது
காவியம் பூண்டிங்கு
கடந்திட்ட நாசமிது

நூற்றுக்கு அதிபதியாய்
வரலாற்று வெகுமதியாய்
உருக்குலைந்து சென்றதுவோ
வேட்கையது வீரியமாய்
வேங்கையது வீரமதாய்
வீற்றிருந்த நூலகமும்
வீண் செயலால்
வீழ்ந்தொடிந்து போனதுவோ

எரிந்தது நூலகமா இல்லை தாயகமே
முப்பாட்டன் காலமதில்
விதைத்திட்ட வீரமதை

மூச்சிட்டு சேகரித்து
பேச்சிட்டு உயிரூட்டி

வீரச்சந்ததியின் வருகைதனை
எதிர்பார்த்த விழிகளுமே
மெளனித்த கதையாகிட
எரிந்தாளே நூலகத்தாய்

காகிதமும் கருகிவிட
ஈழமொழி அழிந்ததுவோ
யாழ் வீணையேந்தியவள்
மீண்டெழுந்து மலர்வாளோ
மறைக்கப்பட்ட செம்மொழிக்கு
மறுவாழ்வு தருவாளோ

தாயகமே நீயெங்கே
நூலகமாய்த் தானிங்கே
சாகரம் தாண்டியெமை
சரித்திரப் போர்க்களத்தாயே
மண்ணை மீட்டெடுக்க
தடையின்றி வாராயோ

ஆதித் தமிழினத்தின்
வீரச் சுவடுகளை
அழித்திட்டு எறிந்திட
அடங்கிப் போய்விடுமோ
இல்லை எம்மினம்
ஒடுங்கித்தான் வாழ்ந்திடுமோ

தமிழ் வீரம் துளிர் விடும்
நானை மலரும் எம் தேசம்
எரிந்து போனது நூலகமோ
இல்லையடா
என் அன்னை ஈன்றெடுத்த
தாயகமே

கவிஞர் ரசி குணா,
மட்டுநகர், ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

வடக்கின் கிரீடம் மண்கமந்த பெருமை!
 வரலாற்று நூல்களின் ஆழியோ அதுவென,
 மாற்றார் நினைத்திட மதிப்பு மிக்கதொரு
 ஆவணக்கிடங்கான தமிழரின் சொத்து யாழ்நூலகம்!

வரலாற்று பிளவிற்கு வழிகோலிய தடம் .
 தன்மானத்திற்கு தீயிட்ட சரித்திர தடயம் .
 போராடவித்திட்ட அநியாய அழிப்பின் உச்சம்
 பொறுத்தது போதும் பொங்கியெழுந்தது தமிழினம்!

அடக்குமுறையும் ஆணவ அழிப்பும் அரங்கேற
 அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் இனவொழிப்பு நடக்க
 அடுத்து நடந்த கொடுமையதோ நூலகஎரிப்பு
 அதுதான்தமிழருக்கு பேரிழப்பு உணர்ந்தனரோ?

உலகின் முதன்மை வாசகசாலையானது
 மூடத்தனத்தினால் முற்றாக எரிந்ததுவே
 திட்டம் போட்டே செய்தவேலையால்
 திடீர் தீமூட்டமேயாழ் எங்கும் !

தேடல் போனது தேடிய சரிதங்கள் போனது !
 நிம்மதி போனது நிலையான வாழ்வும்போனது !
 கனவுகள் கருகின கடைசியில் சாம்பலாக,
 மிஞ்சியது ஈழக்கோரிக்கைஇதுதான் நியாயம்!

ஆண்ட தமிழனது மாண்ட நினைவது !
அழிந்த சுவடுகளிலும் தமிழர்சரிதம் பெரிதே!
வீரக்காவியம் விழும்பிடும் நேரம்,
வீரியமாய் எழும் யாழ்நூலக எரிப்பு

மறந்திடமுடியா அழிவு அதுவே தொடக்கம்!
மறந்திட வேண்டாம் யாரும் மாண்பதுவே !
எரிந்தது நூலகமா ? இல்லை தாயகம்!
எழுந்திட்ட தமிழினம் இன்றும் என்றும் நம்பிக்கையுடன்.

கவிச்சுடர் ரி.சிவரமணி

இல...1 நெவில் வீதி
திருக்கோணமலை, ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

உலகம் வியக்கும் நூலகம் வைத்தோம்
கலகம் செய்தே கவலைகள் தந்தீர்

ஆதியில் தமிழன் படைத்தவை யாவையும்
வீதியில் எரித்து ஏளனம் செய்தீர்

இயல் இசை நாடகம் செய்தோம்
புயல் போல் வந்தே புரட்டிப்போட்டீர்

யாழ் எங்கள் பிறப்பிடம் தானடா
நூல் எங்கள் தாயினும் மேலடா

கலைகள் தைத்த தமிழன் தலைகளை
கொலைகள் செய்து கொக்கரிப்பு எதற்கடா

நெடுநாள் கனவை எரித்தவன் எவனடா
கொடுவாள் கொண்டு கொன்றதும் ஏனடா

கெடுவான் கேடு நினைப்பான் பாரடா
நெடுவான் வரை தமிழ்மொழி கேளடா

கொடுமை கோடி நீ செய்தாலும்
கொடுக்கும் எங்கள் குணம் மாறாது

காலங்கள் கடந்தாலும் காயங்கள் ஆறுமோ
கோலங்கள் சிதைந்தாலும்
காட்சிகள் மாறுமோ

கொள்ளையிட வந்த கொள்ளையர்களேநீங்கள்
கொள்ளியிட்டுப் போன கொடுமையை என்சொல்ல

ஆழி வந்து சூழ்ந்து அழித்தாலும்
அழியாத மொழி எம் தமிழ்மொழி

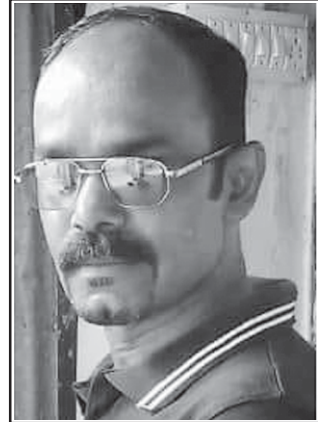
ஆதிமுதல் இன்றுவரை உலகிற்கு
நீதிமொழி தந்து முந்தி நிற்கும்

பாருக்குள்ளே யாரும் அமைத்திடாத
தமிழ் தேர் செய்து ஓடவிட்டோம்

ஊருக்கு வெளியேவுள்ள ஒரு நரி
தேருக்கு தீவைத்து சென்றது காணீர்

யாழ்மீதில் வாள்வீசி இனி பாழ்செய்யாதீர்
வாழ்விழந்த எம்மீது வேல் வீசாதீர்

கவிஞர் **இரவீந்திரன் JB**
பகவதி நகர், 3வது வீதி,
பிரகாஷ் காம்பவுண்ட்,
செல்லம் நகர்,
திருப்பூர்- 641687. தமிழ்நாடு

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

புத்தகப் பூக்களின் புன்னகை முகங்களில்
அமிலத்தீ உமிழ்ந்தன அரக்க நாக்குகள்
நூலகத் தவத்தைக் கொள்ளிக் கட்டையால்
தீய்த்துக் கருக்கின கோழைத் தீப்பந்தங்கள்
யாழ்ப்பாண யாழிசை முத்தமிழ் இன்னிசை
பூபாளம் துறந்து முகாரியில் மூழ்கியது

இனத்தின் முகவரியைத் தலைமுறைக்கு முரசறைந்த
அறிவின் கூடம் ஆற்றலின் மாடம்
மதியிலர் மூர்க்கத்தால் மயானம் ஆனதே
காலப்பெட்டகம் கலைகளின் முற்றம்
கலைந்த ஓவியமாய்க் களையிழந்துப் போனதே
விதிகள் படைத்த சமூகம் வீதியில் விழுந்ததே

எரிந்தவை நூல்களல்ல எதிர்கால நம்பிக்கை
சாம்பலாய்ப் பறந்ததே சத்தியத்தின் கோட்டை
பழமையைப் புதைத்த இனவெறி ஆயுதங்கள்
புதுமையாய்ப் பகர்ந்தனப் போர்களின் தத்துவத்தை
மரபின் ஆணிவேராம் அறிவார்ந்த நூல்களை
மாய்க்கத் துணிந்து மாபாதகம் புரிந்தது

கருப்புதினம் ஈதென்றால் மறுப்பார் உளரோ?
மொழியின் விழியைக் குத்திய கைகளில்
இனத்தை வஞ்சித்த இழிவின் அழுக்கு

ஏடகம் நல்கும் எழுச்சியின் ஏற்றம்
சூடிடும் வாய்ப்பின்றிஇளையோர் தவிப்பின்
நாளைகள் நலியுமென நயவஞ்சகர் நம்பினர்

மெய்யாம் கட்டடம் உயிராம் சுவடிகள்
பொய்யர் வீரத்தை பொசங்கியும் உமிழ்ந்ததே
உயிரை எடுப்பினும் உணர்வைத் தேக்கி
உரியோர் வரவுக்கு எச்சம் வைத்ததே
காற்றினில் கரைந்த காவியப் புகைதான்
பொழிந்திட முகிலாய்ப் பொறுமை காக்கின்றதே

கவிஞர் **விசு.இம்மானுவேல்**
பெங்களூர்
இந்தியா

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

ஆண்ட தமிழனவன்,
 ஓங்கி உயர்கையிலே!,
 மீண்ட நூலகத்தை,
 நரிகள் எரித்ததுவே!
 துவண்ட எம்மினத்தைத்,
 தாங்க யாருமின்றி,
 நூல்கள் கருகிவிடத்,
 தாயகம் எரிந்ததுவே!.

"நெருப்பே!" பதில்கூறு?
 மானத் தமிழனவன்,
 பூர்வீகம் தனையெரிக்க,
 நீயும் பௌத்தவனா?
 நூல்களுள் தாயகமே!
 கருகிச் சாம்பலாகக்,
 காற்றோடு சிரித்தாயே!
 மானம் உறுத்தலையா?

கேஎம் செல்லப்பாவின்,
 நூலக முயற்சியினை,
 முப்பத்து மூன்றிலேயே!
 பறிக்க முயன்றாயே!
 ஐம்பத்து ஒன்பதிலே!
 யாழ்ப்பாண நூலகமாய்,
 பிறந்திட்ட வேளையிலும்,
 துரோகிக்க நினைத்தாயே!

மோட்டுச் சகதியனே!
 உன்முயற்சி பலிக்கலையே!
 மீள்முயற்சி செய்தபோதும்,
 தோற்றகதை யாரறியார்?
 தானைத் தலைவனவன்,
 வளர்த்திட்ட எம்மினத்தை,
 அடியோடு அழித்திடத்தான்,
 இலவது காத்தாயோ!

ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து,
எண்பத்து ஒன்றில்!
ஆனியின் முதல்நாள்,
நள்ளிரா வேளையிலே!
சதியென்ற வலையினுள்ளே!
தமிழன்னை கதறிவிட,
அகிலமே! கண்கலங்கத்,
தாயகம் எரிந்ததுவே!

புலத்தில் எம்மவரும்,
புலம்பெயர் உறவுகளும்,
தொண்ணூற்று ஏழாயிரம்,
நூல்களைப் பேணியபின்,
நூறாயிரம் என்கடந்து,
நூலகத் தாயவளை,
வெள்ளிவிழா மேடையேற்றும்,
கனவதுவும் கலைந்ததுவே!

சோதிட வைத்தியத்துடன்,
பூர்வீகம் கருகிவிட.
இலக்கண இலக்கியமும்,
வரலாறும் துடித்ததன்றோ!
கதையோடு காப்பியங்கள்,
உதவிக்கு அழைத்தபோதும்,
உதவிட யாருமின்றி,
யாவும் அழிந்ததன்றோ!

எரிந்த தாயகத்தை!
எழுத்தால் மீட்டிடுவோம்.
விரைவில் விழுதெறிந்து,
தாயகம் காத்திடுவோம்.

கவிஞர் மயிலையூர் மோகன்
மயிலிட்டி வடக்கு,
காங்கேசன்துறை,
யாழ்ப்பாணம், ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

ஈழ வழி நெடுகிலும் இற்றைவரை
கல் எறிந்து களிப்புறும் கும்பல்
பேய் போல நிழலாய் வருகிறது
முடியுமட்டும் முகமூடி மாற்றி மாற்றி.

மொழி மீதும் முடி மீதும்
முப்பாட்டன் எல்லாளன் நாள் முதலாய்
ஆங்காங்கே வாள் வீசி மகிழ்ந்தன
மதம் பிடித்த துட்டகைமுனு யானைகள்.

இருள் மேகம் தென் வானில்
பகலிலும் கலையாத அறியாமை பொழுதுகளில்
வடமுனை வானிலே இரவிலும் ஒளிர்ந்தான்
எங்களின் யாழ் நூலகச் சூரியன்.

அறிவொளி கண்டு ஆத்திரத்தில் அறிவிலிகள்
ஒற்றைக் குருடர்களாய் ஒடோடி வந்தனர்
இதயத்தில் காழ்ப்புணர்வு மகாவலி போல்
மடை திறந்து நெடுகிலும் ஓடியது.

ஆய கலைகளிலே மாலைகள் சூடிய
ஆன்றோரின் சான்றோரின் ஆயிரம் வரலாறுகள்
இனந்(தெரிந்தும்)தெரியாத நபர்களால்
விடியுமுன்பே வீதிகளில் சாம்பலாகிப் பறந்தன.

என்னையும் என் மண்ணையும் மட்டுமா
இல்லை உன்னையும் உன் ஊரையும்
உலகறியப் பாடிய செந்தமிழின் வீட்டையா
மண்ணெண்ணெயில் நீ செந்தனல் ஆக்கினாய்?

தீவின் கலங்கரை இரவில் தீக்கிரையாக
பாவம் இலங்கை பகலிலும் இருளானது
அறிவு வரலாறை அகத்தில் வைத்திருந்த
அருங்காட்சியகமே ஒரு அழிவு வரலாறாயிற்று.

சகுனிகள் மூட்டிய இனவெறித் தீயிலே
எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

கவிஞர் **எ.எம் யூஹான்**
295, கட்டுவன்வில்
நவசேனபுர
பொலன்னறுவை
ஈழம்

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

சோழமன்னர்கள் ஆண்ட
 தீபகற்பமே யாழ்
 சோலையென வாழ்ந்ததே
 அங்கே தமிழ்
 சோதனைகள் பல
 வந்ததே சிறுபான்மையில்
 சொத்துக்களையும் இழந்தோமே
 பரிதாபமாகத் தாய்மண்ணில்

தென் ஆசிய கண்டத்தின்
 முதன்மை நித்திலம்
 தேடற்கரிய நூல்களைக்
 கொண்ட நூலகம்
 தேன்தமிழை அழிக்கத்
 தீட்டினரே திட்டம்
 தெளிவில்லாமல் ஆனதே
 பகைவன் எண்ணம்

தமிழ் இனத்திற்குச்
 செய்தானே துரோகம்
 தடுக்க முடியாமல்
 பறிகொடுத்தோமே நூல்நிலையம்
 தடையில்லாமல் கொல்லப்பட்டதே
 புத்தகங்கள் தொண்ணூற்றேழாயிரம்
 தண்ணீர்க்கூடத் தடையானதே
 அணைக்கமுடியாமல் பரிதாபம்

அறிவுப்பசியைத் தீர்த்த
அரும்பெரும் அட்சயப்பாத்திரம்
அழித்துவிட்டானே இனவாதத்தினால்
சிங்களச் சதிகாரன்
அன்றையத்தமிழனின் வளர்ச்சிக்குக்
கண்டுபிடித்தானே காரணம்
அதனால் தீக்கிரையாக்கிச்
சாம்பலாக்கினானே அறிவுப்பெட்டகம்

தொன்மைத் தமிழின்
ஆதாரங்கள் அங்கிருந்தன
தொன்றுதொட்ட சுவடுகளும்
சாம்பலாக எரிந்தன
தொடுவானம் தொட்டச்
சிகரமடா அந்நூல்நிலையம்
தொலைத்தாயே நொடிப்பொழுதில்
எம்முயிரின் அணுக்களும்

கோர மனிதன் ஹிட்லர்
உலகறிந்ததே
கோடிமக்களைத் துன்புறுத்தியது
சரித்திரம் அறிந்ததே
கோட்டைகளை அவனழித்தான்
பல்கலைக்கழகங்களை அழிக்கவில்லையே
கொடிய அரக்கனே
அறிவுக்களஞ்சியத்தை அழித்தாயே

நீயெரித்தது நூலகத்தையல்ல
 தமிழினின் தாயகம்
 நினைக்காதே வீழ்ந்தோமென
 வீரம்கொண்ட தமிழினம்
 நினைவில் உள்ளதடா
 நீசிதைத்தத் தாய்க்குலம்
 நிகண்டு மழையாலல்ல
 வீரத்தால்வெல்வோம் ஒருதினம்

சாது மிரண்டால்
 காடுகொள்ளாதே நீஅறிவாயோ
 சந்ததியென் எழுந்தால்
 சிங்களவனேயுன் தடம்காண்பாயோ

அரும் பதம் :
 நிகண்டு : வெடிகுண்டு

கவிதாயினி **சு. கமழினி**
 புதுப்பாளையம்,
 கண்ணாடிபாளையம் (அஞ்சல்),
 பவானிதாலுக்கா,
 ஈரோடுமாவட்டம்
 தமிழ்நாடு

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

தீவுத் தேசத்தின் தீபகற்ப பெருநகரில்
தீயவர் சூழ்ச்சியால் தீப்பிடித்த வாசகச்சாலை..!
யாரும் அறியாத பழம்பெரும் புத்தகங்கள்
யாமத்தில் சாம்பலான வரலாற்றுச் சோகம்..!

மறக்க இயலாத மாபெரும் துயரத்தை
மறைக்கத் துடிக்கும் மாக்களின் கூட்டமே...
தவிர்க்க முடியாத கண்ணீர்த் துளியால்
தவிப்பினைச் சொல்கிறேன் தமிழனாய் நானும்..!

செந்தமிழ்ச் சொந்தங்களின் செழிப்பான முயற்சியினால்
சேர்த்து வைக்கப்பட்ட அறிவுப் பெட்டகம்து..!
வந்தவர்களும் போனவர்களும் வாழ்த்துகளை அள்ளிவீச...
வானளவு பெருமைகளை வசமாக்கிய நூலகம்து..!

எந்தவயது மனிதருக்கும் சிந்தையூட்டும் சேவையினை
எந்நேரமும் இலவசமாய் சிறப்பாகச் செய்தது..!
நந்தவனத் தோட்டத்தில் நறுமணக்கும் நன்மலராய்
நற்றமிழின் ஒலிச்சத்தம் அறையெங்கும் மணந்தது..!

அறியச் சுவடிகளும் அறிவுதரும் புத்தகங்களும்
அளவில்லாப் பெருமளவில் அலமாரியில் நிரம்பியிருக்க...
சிறிய மனம்கொண்ட இனவெறியர் புத்திக்கு
இதை சிதைத்துவிட எப்படி தோன்றியதோ..!

தேன்கூட்டில் தீயிட்டால் தேனீக்குதான் வலிக்கும்..!
 தேடிவந்து அழிப்பவர்க்கு எப்படி இதுபுரியும்..!
 தான்செய்யும் செயலொன்று தவறென்று அறியாத
 தாவர அறிவுள்ள தலைசிறந்த முட்டாள்கள்..!

அழிந்தது நூலல்ல ஆயிரக்கணக்கான ஆசான்கள்..!
 அறிவுப் பசிதீர்க்கும் அழகான அட்சயப்பாத்திரங்கள்..!
 எரிந்தது நூலகமல்ல எம்முறவின் தாயகம்..!
 எழிலுக்கு எழில்சேர்த்த எம்மொழியின் ஆலயம்..!

இழப்புகள் இமயமாகியும் இரக்கமில்லா வெறியாளர்களே...
 இதயத்தில் அன்புகொண்டு இனிமேலாவது திருந்துங்கள்..!

கவிஞர் **ந.இராஜ்குமார்** ஆர்.சி.சர்ஜ்
 (எதிர்ப்புறம்) கடலாடி
 (அஞ்சல்) இராமநாதபுரம்
 தமிழ்நாடு

எரிந்தது நூலகமா? இல்லை தாயகம்!

மண்ணின் மானம் காக்க
 மறவர் தலைமை ஏற்க
 திண்ணம் கொண்ட தோழர்
 திமிங்கிலமாய் நோக்க
 எண்ணம் எல்லாம் கூடி
 எட்டுத்திக்கும் புகழ்பாடி
 விண்ணகமே அதிரும்
 வீரப்படை சேர்த்தார்.
 பண்ணிசைத்து வெற்றி
 பாக்களிலே கோர்த்தார்.

அந்நியரும் கண்டு
 அதிர்ந்து நின்றார் அன்று .
 விந்தையான வளர்ச்சி
 வீரியமாய் எழுச்சி
 "தந்தவைகள் எதுவோ?"
 "தந்திரவேர் அறிவோ?"
 நிந்தனையின் வடிவம்
 நெஞ்சில் பரவும் நொடியில்
 சிந்தையினில் திட்டம் தீட்டி
 "சிரம் இதுதான்" எனக்காட்டி
 நூலகத்தை எரித்தார் .
 தமிழ் அறிவின்
 தாயகத்தை அழித்தார்.

ஆசியாவின் விருட்சம்
 அறிவுக்கண்ணின் வெளிச்சம்
 தேசியத்தின் சின்னம்
 தேன்தமிழின் வண்ணம்.
 பாசிசத்தின் பிடிக்குள்
 பாதகரின் மடிக்குள் .

வீசியதே தீயால்
 வெந்தணலின் பேயால்
 நாசமாகிப் போனது.
 தீக்கிரையாய் ஆனது..

தொன்மையான நூல்கள்
 தொகைதொகையாய் சுவடி
 நன்மை பயக்கும் வகையில்
 நாலாபுறம் நூல்வரிசை
 வண்ணவண்ண வடிவில்
 வகைவகையாய் அடுக்கி
 கண்ணைப்பறித்த அந்த
 காப்பகம்தான் எங்கே?

எண்ண எண்ண நெஞ்சு
 எரிகிறதே இன்றும்
 விண்ணைத்தொடும் சோகம்.
 விட்டுவிடாது இதன்பாவம்.

ஆலையிட்ட கரும்பாய்
 அழுகிறதே உள்ளம்.
 வேல்பட்ட புண்ணாய்
 வலிக்கிறது எங்கும் .
 எரிந்தது என்ன நூலகமா?
 இல்லை தமிழினத்தின் தாயகமே!

கவிஞர் **கே.நெளஷாத்**
 ஏரூர், ஈழம்.

